

Smith Wigglesworth élete

Készítette: Schweigert Patrik
Konzulens: Dr. Kulcsár Árpád

Bornemisza Péter Gimnázium
Budapest, 2012

Tartalom

Tartalom.....	2
Előszó.....	4
Bevezetés	6
1. Élete és családja	7
1. 1. Gyermekkora, fiatal évei.....	7
1.1.1. Kemény munka.....	7
1. 1. 2. Élő hit Istenben	7
1. 2. Szolgálat mellékállásban.....	9
1. 3. Házassága.....	10
1. 4. Jobb emberré válni.....	11
1. 5. Főállású prédikátor.....	13
1. 6. Polly halála	14
1. 7. Megfutva a pályát.....	15
2. A Bibliához való viszonya.....	16
2. 1. A Szentírás mindenek előtt.....	16
2. 2. Isten beszédének elfogadása	17
3. Isten a gyógyító.....	20
3. 1. A leeds-i gyülekezet	20
3. 2. Gyógyulások Wigglesworth és családja életében	21
3. 3. Mások felé való szolgálata	22
4. A Szentlélek működése	24
4. 1. Engedelmesség.....	24
4. 2. Wigglesworth sunderlandi útja.....	24
4. 2. 1. Erős bizalom Istenben.....	24
4. 2. 2. Szentlélekkel való betöltekezés.....	26
4. 3. A Szentlélek látható megnyilvánulása	26
4. 5. A Szentlélek ereje egy emberben.....	28
4. 6. Bevetésre készen.....	28
4. 7. Isten Lelkével való szoros együttműködés	29
5. Bizonyágtevés – lelkek mentése.....	32
5. 1. Wigglesworth útjai	32
5. 2. Együttérzés embertársaival	34
5. 3. Isten hiteles tanúja	35
5. 4. Módszerei	36

5. 5. Wigglesworth szavai a pihenésről.....	38
5. 6. Gyógyító szolgálata.....	38
Összegzés	40
A pünkösdi karizmatikus mozgalom ma	41
Mellékletek.....	42
1. Smith Wigglesworth amerikai szolgálata időrendben.....	43
2. Európai országok, ahol Wigglesworth szolgált (1872-1947-ig.):	44
2.1. Wigglesworth átélt „kalandjai” európai országokban:	45
3. Wigglesworth szolgálata a világ más pontjain:	47
3.1. Egy új-zélandi beszámoló Wigglesworth útjáról:	48
Felhasznált irodalom.....	49

Előszó

Talán nem túlzás, ha azt állítjuk, hogy Smith Wigglesworth gyógyító evangélista a 20. század egyik legmeghatározóbb személyisége volt, nemcsak a kereszténységben belül, hanem tömegméretekben, szerte a világon. „Az apostoli idők¹ óta kevesen tettek olyan sok mindent a szellemi területeken, mint Wigglesworth.”² – írja Albert Hibbert író, aki személyesen figyelemmel követte az evangélista pályafutásának utolsó éveit. Miután Smith megtapasztalta a Szentlélek-keresztséget, bátran hirdette ezt minden embernek, és amerre járt, ott gyülekezetek éledtek újjá, aminek köszönhetően nagyon sokan hoztak radikális döntést Isten mellett.

Szolgálatát által tömegek gyógyultak meg és nyerték el üdvösségüket az Úrban. Továbbá Isten tizennégy embert³ (más források szerint ez a szám a húszat is elérte), támasztott fel a halálból Wigglesworthön keresztül, köztük a feleségét, Pollyt is. Példátlanul nagy hite⁴ volt és Isten szíve szerint való ember⁵. Azonkívül a hit apostolának is mondják, kedvenc mondata mindössze két szóból áll: „Csak higgy!”⁶. Hitét mindig, minden élethelyzetben rendíthetetlenül tudta gyakorolni, amit a sok imádkozás és bibliaolvasás által fejlesztett ki benne Isten. Mindig arra törekedett, hogy az emberek ne rá nézzenek, és ne tőle várják a gyógyulást, hanem Istentől, mert ő a Gyógyító.

Wigglesworthnek magának is voltak betegségei, de ennek ellenére bízott Isten gyógyító erejében, sőt a hite még jobban megerősödött, és a szükségben lévők iránt még nagyobb együttérzést tudott tanúsítani. Habár voltak gyerekkori betegségei, amik felnőttkorában is elkísérték őt, mégis teljes egészségben fejezte be a földi pályafutását, és még nyolcvanhét évesen is olyan kitűnő egészségi állapotnak örvendhetett, amit sokan megirigyeltek.

¹ Apostoli idők: a Szentlélek kitöltött pünkösdkor (Apcsel 2.). Az apostolok, miután vették a Szentlelket, elkezdték hirdetni Jézus Krisztus feltámadását. Ezt az 1. századi időszakot értjük apostoli idők alatt.

² Hibbert, Albert: *Egy Isten szíve szerint való ember* (Smith Wigglesworth). Missionsdienst „Sonnenstrahlen” Kiadó, 1983., 2. o.

³ *Healing and Revival* - <http://healingandrevival.com/BioSWigglesworth.htm> Utolsó letöltés: 2012. 10. 13. 22.12.

⁴ A hit (a Zsidókhöz írt levél 11. fejezet 1. versszaka szerint) a „reményelt dolgok valósága és a nem látott dolgokról való meggyőződés.” A hit bizodalmat jelent Istenben.

⁵ Albert Hibbert állítja ezt Wigglesworthról, aki nagyon jól ismerte az evangélistát, sőt egy könyvet is kiad ezen a címen. Egyébként ezt a kifejezést a Bibliában Isten Dávid királyról állítja (Apostolok cselekedetei 13.22.), aki naponta hétszer dicsérte Istent, legfőbb vágya és célja az volt, hogy Isten terve és célja megvalósuljon itt a földön. Továbbá engedelmes volt Istennek, és köztudottan a Bibliában található zsoltárok nagy részének is ő a szerzője.

⁶ Stormont, George: *Wigglesworth – Egy ember, aki Istennel járt*. Amana Kiadó, Bp. 2002., 9. o.

Viselkedése első látásra nem mindig volt kiszámítható, és nem mindig lehetett tudni, hogy mi lesz nála a következő lépés, nem beszélve első látásra különösnek tűnő gyógyítási módszereiről és bánásmódjáról a gyülekezetben, vagy akár az utcán az emberek felé. Sokan támadták Smith-et módszerei miatt, de akik közelebbről megismerték, azoknak kivétel nélkül pozitívan csalódniuk kellett előítéleteikben. Szolgálatának eredményei pedig igazolták, hogy Istennek egy nagy embere ő. Továbbá szavatartó ember is volt, olyannyira, hogy amit megígért, azt be is tartotta. Egy találkozás vele mindig felejthetetlen élmény volt, és mély nyomot hagyott az emberekben az a tudat, hogy az Úrral annyira szoros kapcsolatban is lehet élni, mint ahogy Wigglesworth élt.

De hogy lehet az, hogy Isten annyira tudott használni egy szegény falusi háttérből jövő, korábban írni-olvasni nem tudó vízvezeték-szerelőt, hogy világszerte áldás tudott lenni, és fennmaradt tanításai és a róla szóló beszámolók még most is áldásul szolgálnak az embereknek?

Dolgozatomban bemutatom Smith Wigglesworth gyógyító evangélista életének főbb állomásait, több csodáját, jellemét és pár tanítását, bevett mondatait. Továbbá rámutatok – több forrásból is merítve – arra, hogyan tudott Istennel ennyire szoros kapcsolatba kerülni, amilyenbe csak nagyon kevesek tudnak.

Az egyháztörténelem egy nagyhatású alakjáról van szó Wigglesworth személyében, ennek ellenére mégis kevesen ismerik, és magyar nyelvű irodalom alig található az életéről. A vele foglalkozó tanulmányok főleg az általa megtörtént csodákról és a gyülekezetekben elmondott prédikációiról számolnak be.

A minél nagyobb tájékozottság érdekében angol nyelvű forrásokat is felhasználtam, és hogy a hazánkban eddig feltáratlan személyiségről hiteles képet adjak, külföldről megrendeltem egy *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection* című cd-t, ami a legnagyobb gyűjtemény Wigglesworthról, és olyan információk is találhatóak rajta, amiket más könyvekben vagy az interneten nem találtam meg. Sajnos hanganyagok, vagy videók nem találhatók tanításairól, prédikálásairól.

Bevezetés

Jézus Krisztus és az apostolok idejében a Biblia beszámolója szerint nagyon sok gyógyulási csoda történt és sokan megszabadultak démonoktól. Az 1. század végén azonban ez kezdett perifériára szorulni, majd fokozatosan eltűnni. A 16. században Luther Márton a reformációval a Biblia alapigazságaihoz szeretett volna visszatérni, szemben a vallásos hagyományokkal és tradíciókkal. Ennek a megújuló folyamatnak a részeként jött létre a baptista, a metodista felekezet (illetve azok az irányzatok, amik a felnőttkori vízkeresztséget hirdetik)⁷, majd a 20. század elején megszületett a pünkösdi mozgalom. A mozgalom lényege a kereszténység spirituális jellegének a helyreállítása volt, mint például a Szentlélek keresztség, nyelveken szólás⁸, démonűzés, gyógyulások.

A globális kultúra négy arca tanulmánya szerint napjainkban négy nagy tényező alakítja ki a formálódó globális civilizációt, ami között szerepel a pünkösdi mozgalom is. „Kutatók kimutatták, hogy ez a mozgalom radikális változásokat idéz elő a férfiak és a nők kapcsolatában, a gyermeknevelés és -oktatás, valamint a hagyományos hierarchiákkal szembeni beállítottság kérdésében (és a keresztények zsidósághoz való viszonyában – tehetjük hozzá) ”⁹ Nem beszélve arról, hogy elősegíti a piacgazdaságot, demokráciát, pluralizmust és híres az erősen kultúraformáló tevékenységéről. Az evangéliumi mozgalmak tagjainak létszáma mára az 1 milliárd felé halad.

*„A pünkösdizmus nem egy protestáns szekta, vagy történelmi felekezet, hanem valójában a kereszténység negyedik fő ágát képviseli – az ortodoxiával, római katolicizmussal és a protestantizmussal együtt... – írja A kereszténység története c. (nem pünkösdistá) mű.”*¹⁰

A pünkösdi mozgalom úttörője és nagy hatású képviselője volt Smith Wigglesworth, akinek a szolgálatán, tevékenységein keresztül hasonló csodák történtek meg, mint amikről a Biblia beszámol.

⁷ Ruff Tibor: Az újprotestáns mozgalmak zsidóságképe. In.: Küzdelem az igazságért. Szerk.: Karsai László és Molnár Judit, MAZSIHISZ, Budapest, 2002., 582. o.

⁸ A nyelveken szólás egy bizonyíték arra, hogy valakinek megtörtént a Szentlélek keresztsége. Ez egy számunkra nem érthető nyelv, de a Biblia szerint ilyenkor a Szentlélek imádkozik rajtunk keresztül, tehát egy tökéletes imáról van szó.

⁹ Ruff, 583. o.

¹⁰ Ruff, 584. o.

1. Élete és családja

1. 1. Gyermekkora, fiatal évei

1.1.1. Kemény munka

Smith Wigglesworth 1859. június 8-án Angliában,¹¹ egy kis yorkshire-i falucskában látta meg a napvilágot. A család nagyon szegény volt, és édesapjának, Johnnak nagyon sokat és nagyon keményen kellett dolgoznia, hogy eltartsa feleségét Marthát, továbbá három fiú- és egy lánygyermeküket. A családfő ezt nagyon felelősségteljesen és lelkiismeretesen tette, azonban a bevétel még így sem volt elegendő, ezért a többi gyerekek is be kellett állnia a munkába, ami alól Smith sem volt kivétel.

Már hatévesen elkezdett dolgozni apja mellett a földeken, ahol répát szedett és tisztított. A napi tizenkét óra munka nagyon fárasztó és megerőltető volt neki kisgyerekként. A keze sokszor felhólyagosodott és megdagadt a késő estig tartó szedegetéstől.

Mikor hétéves lett, gyapjúmalomban folytatta a munkát apjával és testvéreivel együtt, ami már nagyobb bevételt biztosított a család számára, de itt is ugyanolyan keményen és sokat kellett dolgoznia. Reggel ötkor kelt, hogy hat órára már a munkahelyén legyen, ahová gyalog tette meg a három kilométer hosszú utat, még a kemény telek idején is.

Mivel ilyen fiatalon ennyit dolgozott, ezért egyrészt nem részesült iskolai képzésben, másrészt viszont jelleme már korán formálódott. Precíz, megbízható és felelősségteljes emberré vált, ami meghatározta szolgálatát és az élete hátralévő idejét.

1. 1. 2. Élő hit Istenben

Habár szülei nem voltak keresztények, Wigglesworth – elmondása szerint – már kisgyerekkorától kezdve vágyakozott Isten után. Többször munka közben letérdelt és imádkozott. Egyszer hazafelé menet félelmetes viharba keveredett, de elmondása szerint egyáltalán nem félt, mert tudta, hogy Isten vele van.

¹¹ Felhasznált könyvek Smith Wigglesworth gyerekkoráról: Liardon, Roberts: *A hit emberei* Kiadó: Hit Gyülekezete, 1996. 222–225. o.; Stormont, 7–9. o.; Hiteles Történetek (<http://www.vargamakai.com/smithwigglesworth.html>); *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection* CD, Revival Library, The King's Centre, High St, 2011. Egyébként a születésének a pontos napja forrásonként eltérő lehet, de a leggyakoribb, hogy június 8.-ra teszik a születését, és nem június 10.-re.

Nagymamája metodista¹² volt, így Wigglesworth nyolcévesen elkísérte őt egy missziós állomásra. A prédikációt figyelmesen hallgatta, majd amikor Istent dicsérő dalokat kezdtek el énekelni, ő is bekapcsolódott, és a gyülekezettel együtt énekelt. A dicséret alatt tisztán látta és megértette azt, hogy Jézus meghalt érte, és Ő elveszi a bűnöket. Ennek hatására teljes önátadással kezdte el dicsérni Istent az ott lévőkkel együtt, és rájött arra, hogy milyen egyszerű és nagyszerű dolog megtérni.¹³ Ez az „ébredési összejövetel” meghatározta Wigglesworth életének további alakulását, és később ezzel az egyszerű mondattal hirdette Isten üzenetét: „Csak higgy”!¹⁴ „Ennyi az egész” – gyakran fűzte hozzá. Ezek után már mások élete miatt aggódott, és azt szerette volna már ilyen fiatalon is, hogy sokan megismerjék Istent.

John elvitte családját az Episzkopális Gyülekezetbe. A papot jól ismerte a családfő, ugyanis olykor együtt iszogattak. A pap egyszer imádkozott a gyülekezetbe járó gyerekekért kézzel a kezei között. Elmondása szerint, amikor elhúzta a kezét a kis tízéves Wigglesworth mellett konfirmáláskor, akkor érezte Istennek erőteljes jelenlétét, és világosnak tűnt, hogy ez a gyerek kitűnik társai közül. Ez azért is volt, mert a társai nem viselkedtek keresztyényekhez illően, az összejövetel végén káromkodtak és veszekedtek. De Smith már gyerekkorában azon igyekezett, hogy elkerülje a „félíg-odaszántságot”¹⁵ és látva a rossz példákat, ez még jobban arra sarkallta őt már ilyen fiatalon, hogy ne menjen bele bűnökbe.

Amikor tizenhárom éves lett, a családjával Bradfordba költöztek. Itt elkezdett járni a Wesley-féle Metodista Egyházba, ahol még jobban megértette a Bibliát, és ebben az évben tapasztalta meg Istennek erős jelenlétét az életében. Innentől kezdve még jobban vágyódott Isten után. Annak ellenére, hogy olvasni nemigen tudott, az Újszövetséget mindenhowa magával vitte.

Ekkoriban, tizenhárom éves kora körül kezdte el hirdetni az embereknek az evangéliumot az utcán, a tereken és amerre csak járt. Ennek előzménye, hogy egy nap a metodista egyházban kiválasztottak hét fiút, köztük őt is, hogy prédikáljanak. Sokat imádkozott ennek sikeréért, és emlékszik, hogy hihetetlenül nagy hévvel kezdte el a beszédét, és az emberek őt hallgatva nagyon fellelkesedtek. Azt már akkor se értette, hogy sokan miért

¹² Metodisták: A 18. századi protestantizmus legerőteljesebb szellemi áramlata a metodista ébredés volt, amely George Whitefield barátja, John Wesley szolgálatából bontakozott ki. A mozgalom 1738-ban indult el. Az oxfordi egyetemen buzgó fiatal emberek egy csoportja – közöttük Whitefield és Wesley – olyan módszerek (metódusok) után kutatott, amelyek révén közelebb kerülhetnek Istenhez. Innen ragadt rájuk a gúnynev: metodisták. Forrás: <http://abrahamgyermekai.hupont.hu/38/a-punkosdi-karizmatikus-szemleletrol-es-mozgalomrol> Utolsó letöltés: 2012-10-29. 21.17. valamint: <http://christianity.about.com/od/methodistdenomination/a/methodishistory.htm> Utolsó letöltés: 2012. 11.01. 17.50

¹³ Stormont, 8–9. o.

¹⁴ Stormont, 9. o.

¹⁵ Hibbert, 42. o.

közömbösek a Biblia és az evangélium iránt. Akadtak olyan személyek, akik megvetették és nem is akarták meghallgatni őt, mert nem volt olyan képzett, mint a többi, vele egykorú, iskolázott fiú.¹⁶

Tizenhat évesen csatlakozott az Üdvhadsereghez, ami 1875-ben kezdett el működni Bradfordban. A szervezet azért jött létre, hogy hirdessék az embereknek az evangéliumot, azaz, hogy Jézus Krisztus meghalt, de fel is támadott. Rendkívül hatékonynak bizonyult ez a munka, és a titok abban rejlett, hogy nagy hangsúlyt fektettek a közös imákra, böjtölésekre és virrasztásokra¹⁷. Wigglesworth aktívan részt vett a szervezet munkájában, és sok mindent megtanult itt az igazi keresztény életről. A Bibliából szeretett volna továbbra is többet és többet megtudni, csak hogy olvasni nemigen tudott. A fonodában megismerkedett egy emberrel, aki nagyon kedves volt hozzá, és kiválóan ismerte a Bibliát. Ő tanította meg neki a vízvezeték-szerelést, továbbá beszélt neki Jézus Krisztus visszajöveteléről, illetve a vízkereszttség jelentőségéről is. Így a fonodában eltöltött idő alatt szakmai és bibliai képzésben egyaránt részesült Wigglesworth. Azt tartotta szem előtt, hogy megtegye a Szentírásban leírt lépéseket a kereszténnyé váláshoz.

1. 2. Szolgálat mellékállásban

Tizennyolc évesen elment egy vízvezeték-szerelőhöz, hogy munkát kérjen tőle. Azonban ennek a vállalkozónak megvoltak már az alkalmazottai, és nem kellett még egy ember, így elutasította. Ahogy Wigglesworth távozott onnan, még a kapuig sem jutott, mire a főnök gyorsan utána rohant és azt mondta, mégiscsak szüksége lenne rá. Egy-két évig ennél az embernél dolgozott, és kiváló munkát végzett.

Húszévesen úgy döntött, Liverpoolban folytatja szakmáját, de a szolgálatát az elveszettek felé továbbra sem hagyta abba, sőt itt még hatékonyabbnak bizonyult. A városi gyerekeknek hirdette az evangéliumot, akik százával jöttek hallgatni őt. Barátjával járták a kórházakat, kikötőket, hajókat, hogy az embereket Istenhez vezessék. Mivel kitűnően végezte vízvezeték-szerelői munkáját, jó bevétele volt, és amennyire csak tudta, vagyonából a szegény gyerekeken segített, ruhát és élelmet vett nekik.¹⁸ Hetente egyszer, vasárnaponként még böjtölt is a barátjával, hogy sok embert tudjanak az Úrhoz vezetni. A liverpooli Üdvhadseregben sokszor felkérték Wigglesworthöt prédikálásra. Nehezen tudta Isten beszédét szólalni, sokszor sírva fakadt a tömeg előtt, és beszéde akadozott. Az egyik fő vágya ezért az volt, hogy egyszer majd ő is olyan folyékonyan tudjon beszélni az emberek előtt,

¹⁶ Liardon, 224. o.

¹⁷ Virrasztás = amikor egy közösségben keresztények egész éjjel imádkoznak, dicsérik az Istent, olvassák a Bibliát.

¹⁸ Stormont, 93. o.

mint más bátor prédikátorok. De Smith szolgálata így is hatékonyak mutatkozott, mert Isten jelenléte volt rajta, és sok ember nyerte el az üdvösségét rajta keresztül.¹⁹

1. 3. Házassága

Mary Jane Featherstone, akit Wigglesworth csak Pollynak becézett, tinédzser korában, egy szabadtéri evangélizáción vált kereszténnyé. Eredetileg nem azért ment oda hogy megtérjen, hanem cinikusan viszonyult a rendezvényhez, de Isten megérintette őt és előre ment megtérni.²⁰ Smith ott ült a közönség soraiban, és ekkor figyelt fel a nála egy évvel fiatalabb lányra.

Wigglesworth huszonhárom évesen (1882-ben) visszatért Bradfordba (a liverpooli útja után). Beindított egy vízvezeték-szerelői vállalkozást, és a munka mellett az Üdvhadseregben is tudta folytatni szolgálatát. Még ebben az évben személyesen megismerte Pollyt, akivel barátságot kötött. A hölgy összebarátkozott a későbbi Üdvhadsereg vezetőivel, majd a szervezetbe ő is belépett, és szolgálata már egyből nagyon hatékonyak bizonyult, ugyanis prédikálására több százan tértek meg Istenhez. Amikor Polly Skóciában szolgált, akkor sok férfi akadt ott, aki szerette volna jobban megismerni őt, azonban ő kitartott Wigglesworth mellett, mert érezte, hogy Isten őt készítette el számára, és ez az érzés kölcsönös volt kettőjük között. Miután Bradfordba visszatért, beszámolt az Üdvhadsereg tagjainak skóciai tevékenységéről, és ekkor győződött meg arról Wigglesworth végérvényesen, hogy Polly lesz a felesége.

Mivel Smith közkatonának számított az Üdvhadseregben, Polly pedig már tisztnek, emiatt az ottani vezetők ellenezték a házasságot, tudniillik *„rangkülönbség esetén a bizalmas kapcsolatokra igen szigorú szabályok vonatkoztak.”*²¹ Ez elegendő ok volt arra, hogy Polly kilépjen, és tagja legyen egy másik szervezetnek, de baráti kapcsolatát ugyanúgy megtartotta az Üdvhadsereg tagjaival.

Polly és Smith 1882-ben házasodtak össze, házasságukból egy lány- és négy fiúgyermekük született: Alice, Seth, Harold, Ernest és George. *„Minden gyermekük születése előtt Wigglesworthék azért imádkoztak, hogy ha felnőnek, Istent szolgálják.”*²²

¹⁹ Frodsham, Howard, Stanley: *Hit apostola* – Smith Wigglesworth k. n., h. n., 1994. 12.-13. o.

Hiteles Történetek (<http://www.vargamakai.com/smithwigglesworth.html>) Utolsó letöltés: 2012 09. 28. 16.43 Liardon, 225. o.

²⁰ Liardon, 227. o. A megtérés akkor van, mikor az ember megbánja a bűneit, és bűnbocsánatot kér Jézustól, majd behívja Őt a szívébe.

²¹ Liardon, 227. o.

²² Liardon, 228. o.

Ifjú házasokként a városban kibéreltek egy helyiséget, ahol istentiszteleteket tartottak, és szolgáltak az emberek felé²³, hogy megnyerjék őket Krisztus számára. Bradford Utcái Misszióknak nevezték el gyülekezetüket, amit később Bowland Utcái Misszióknak kereszteltek át. Főként Polly prédikált, aki nagyon határozottan szolgált az Urat. Wigglesworth is besegített, ő mondta el a végén az emberekkel a megtérő imát. Általában mialatt Polly prédikált, addig Smith vigyázott a gyerekekre, támogatva ezzel is az összejövetelt, a gyülekezet pedig növekedett.

Polly már a házasságuk kezdetén elkezdte tanítani Smithet olvasni, hiszen ez kimaradt a gyerekkorából a kemény és hosszantartó munkák miatt. Huszonhat éves korára megtanult írni és olvasni.²⁴ Polly nagyon szerette a férjét, és ha valamit helytelenül csinált, akkor mindig rászólt, hogy azt ne tegye, és ezt ő nagyon tisztelettudóan és szeretetteljesen tette. A házaspár tehát egymást tudta inspirálni a bibliaolvasásban, imádkozásban és így a kereszténységben is, ami az életmódjukban meg is látszott.

Polly támogatta férje szolgálatát, és sokszor mondta neki, hogy most vasárnap te leszel a szónok helyettem, de Wigglesworth ezeket legtöbbször visszautasította. Olykor-olykor elvállalta, de akkor csak gyorsan felolvasott egy igét, pár szót fűzött hozzá, majd bejelentette, hogy most befejezte, és akinek van kérdése, most felteheti. Továbbá úgy fogalmaz, hogy az erre való felkészülés neki „*egy hetes kemény munkát és nagy adag izzadságot jelentett*”²⁵, mert úgy érezte, hogy nem tud még elég szabadon beszélni ennyi ember előtt. Ennek ellenére Polly továbbra is csak bátorította férjét.

1. 4. Jobb emberré válni

Wigglesworth életében volt egy időszak, amikor az Istennel való kapcsolata megingott. Azzal kezdődött, hogy Bradfordban kemény tél köszöntött be. A nagy viharok, esőzések miatt Wigglesworthnek a szokottnál több munkája lett és sok helyre hívták őt, hogy javítsa meg vagy cserélje ki a vízvezetékeket. A vállalt munkák miatt „*Jézus iránti szeretete, az imádkozás, az Igével és a hívőkkel való közösség egyre lanyhult, míg végül a materializmus befolyása alá került.*”²⁶ Polly ugyanolyan rendíthetetlen maradt, éppúgy elment prédikálni, hirdetni az evangéliumot, mint máskor, és Wigglesworthöt ez egyre jobban idegesítette. Mindennek a tetőpontja az volt, amikor egyszer Polly későn ért haza a gyülekezetből. A férje ezt mondta neki nagyon idegesen: „*Ennek a háznak én vagyok az ura,*

²³ Szolgálat az emberek felé = tanították a Bibliát a gyülekezetben, és tanácsokkal látták el az embereket, továbbá az utcán is hirdették az evangéliumot.

²⁴ Hibbert, 18. o.

²⁵ Frodsham, 30. o.

²⁶ Stormont, 67. o.

*és nem engedem meg, hogy ilyen későn gyere haza!”*²⁷ A feleség teljesen higgadtan így válaszolt: *„Te vagy a férjem, de Jézus az Uram.”*²⁸ Wigglesworth úgy bedühödött, hogy kituszkolta és kizárta feleségét a házból. A hátsó ajtóról azonban elfelejtkezett, amin Polly nevetve besétált. A nevetésnek a férj sem tudott ellenállni, és együtt nevettek.

Ekkor vette észre Wigglesworth, hogy mennyire eltávolodott az Úrtól. Azután arra is rájött, hogy a pénz szeretete volt az, ami őt elválasztotta Istentől egy ideig. Polly elkötelezettsége azonban átsegítette Wigglesworthöt ezen a nehéz helyzeten, és felesége rendíthetlenségének köszönhetően belátta, hogy eltávolodott az Úrtól és szüksége van megszentelődésre.²⁹

Wigglesworthnál a megszentelődés és a helyreállítás egy tíznapos őszinte istenkeresést jelentett, mialatt imádkozott, böjtölt, sírt, és hagyta, hogy Isten Igéje, békessége átjárja őt. Élményéről így beszél: *„Isten elkezdte leépíteni a régi Wigglesworth-természetemet, hogy kimunkálja bennem Jézus-természetet.”*³⁰ Ebben az időben értett meg a Bibliából sok mindent.

A tíznapos őszinte istenkeresés után Wigglesworth valóban megváltozott, amit a környezete észre is vett. Legelsőnek Polly látta meg, hogy a férje természete ki van cserélve, és teljesen új ember lett. A „rég Wigglesworth” néha annyira fel tudta magát idegesíteni dolgokon, hogy falfehér lett a dühtől. Ami után Isten megszabadította őt, soha nem reagált haragosan, még akkor sem, ha rágalmazták őt vagy élesen kritizálták, ami sokszor előfordult. Higgadt és nyugodt természetű ember lett, és felesége megjegyezte, hogy még soha nem látott emberben ekkora nagy változást. Ismerősei is felfigyeltek erre, és megkérdezték, hogyan lehetne nekik is ilyen szívük, mint neki.

E tíznapos őszinte istenkeresés után Wigglesworth még hatékonyabban szolgált a gyülekezetben. Példájával arra buzdít bennünket, hogy győzni lehet az ingerlékenység, a harag és bármilyen más bűn, gyengeség fölött, amik csak akadályoznak bennünket abban, hogy Isten megáldjon minket.

²⁷ Liardon, 228. o.

²⁸ Stormont, 67. o.

²⁹ Stormont, 67–68. o., Liardon 228–229. o., <http://www.vargamakai.com/smithwigglesworth.html> Utolsó letöltés: 2012.07.23. 12.21.

³⁰ Stormont, 68. o.

1. 5. Főállású prédikátor

1910 októberében³¹ Prestonban volt a Leedsi Pünkösdi Gyűlés, ahová Wigglesworth is hivatalos volt. Részt is vett rajta, de közben előzönlötték őt a segélykérő levelek, hogy jöjjön vissza Bradfordba megjavítani a vízvezetékeket, amik a hideg miatt tönkrementek. Habár a gyűlésre meghívott emberek szerették volna, hogy Smith maradjon még, mégis szabad kezet adtak neki a döntésben. Végül visszament Bradfordba, azonban már mindenki megoldotta a problémáját, többek között megcsináltatták más szakemberekkel a munkát. Egy idős hölgy maradt még, aki egy szerelőt se talált. Wigglesworth megjavította nála a vezetéket, sőt nagyon sok plusz munkát is megcsinált a házban. Az asszony rendkívül hálásan megkérdezte, mivel tartozik, amire Smith csak annyit mondott: *„Nem akarok semmit elfogadni. Ezt felajánlom az Úrnak mint utolsó szerelési munkámat”*³².

Ahogy Wigglesworth végleg feladta munkáját, nem is kellett sokat várni, már özönlöttek hozzá a levélben leírt imakérések az ország minden tájáról. Megpróbált minden kérésre válaszolni és házhoz menni. Volt olyan, hogy miután leszállt a vonatról, még körülbelül 16 kilométert biciklizett, hogy eljusson egy gyógyulni vágyóhoz.³³ Innentől kezdve Wigglesworth abban gyakorolta a hitét, hogy egyedül az egyházi tevékenységből is meg fog élni. Egyik barátja azt mondta neki, hogy mindazoknak, akik azt vallják, hitből élnek, a ruhájuk régi, a cipősarkuk lyukas. Wigglesworth ezt nem szeretne volna átélni soha, így Istennel ezt a szövetséget kötötte: *„Sosem járhatok szakadt talpú cipőbe, vagy kopott térdű nadrágba. Ha valamelyik ezek közül beteljesül, akkor visszamegyek vízvezetéket szerelni”*³⁴. *„Smith azt tartotta szem előtt, hogy aki bízik az Úrban, annak soha nem kellene ilyet kérnie, mert Isten gondot fog rá viselni.”*³⁵ Valóban nem is volt gondja Wigglesworth-nek anyagilag. Márkás ruhákban járt, sofőre volt, utazáskor ártól függetlenül a legkényelmesebb utat választotta, azért, hogy kímélje Isten szolgáját, és így megfelelően fel tudjon készülni a szolgálatra.

A könyveiből rendkívüli magas összeg folyt be, amit ő odaajándékozott missziókra, támogatva ezzel is Isten munkáját. Az is előfordult, hogy gyűjtést akartak számára tartani, de

³¹ Wigglesworth két prestoni gyűlésen is részt vett, ahogy a leveleiből kiderül: az egyik 1908 nyarán, a másik 1910 októberében volt. (Lásd.: Confidence Magazine, 1011 p. 251 idézi: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection*, In.: timeline A Confidence Magazine Anglia első független pünkösdi magazinja volt.) Az utóbbi időpontot használom itt, ugyanis a gyűlést azért kellett otthagyni mert a vízvezetékek elromlottak a hideg miatt, ami nagy valószínűséggel októberben köszönhetett be Bradfordban.

³² Frodsham, 41. o.

³³ Liardon, 236. o.

³⁴ *Smith Wigglesworth's Biography (God's financial covenant)*
<http://www.freewebs.com/walkingpreacher/smith-wigglesworth.html> utolsó letöltés: 2012. 11. 12. 21.34. saját ford.

³⁵ Hibbert, Albert: *The secret of his power*, Smith Wigglesworth. Harrison House, LLC kiadó, 1993, 16. o. saját ford.

ő ezt nem fogadta el, vagy odaajándékozta más embernek a kapott összeget. Amikor gyülekezetek kérték fel őt evangélizálásra, azt a feltételt szabta, hogy egy vagy kettő gyűjtés legyen a misszionáriusok számára, ő maga meg nem kért semmit azon kívül, hogy imádkozhasson azokért, akik hirdetik az evangéliumot. Wigglesworth nem szórta a pénzét, hanem jól beosztotta és figyelt, hogy ne költsön többet annál, mint amennyi pénze van valójában.³⁶

1. 6. Polly halála

1913-ban újév napján Wigglesworth készült a skóciai szolgálatára, és közben a pályaudvaron várta kedves feleségét, aki a Bowland Utcai Misszióból tartott hazafelé. A várakozás közben azt a lesújtó hírt közölték vele, hogy felesége a vonaton szívrohamban meghalt. Smith nem tudott ebbe belenyugodni. Kérésére hazahozták a felesége testét, majd miután letették az ágyra, Wigglesworth egyedül maradt. Ráparancsolt Jézus nevében a halál szellemére, hogy hagyja el a felesége testét, és Pollyba azonnal visszatért az élet. Ahogy felnyitotta a szemét, megkérdezte férjétől: *„Most miért tetted ezt, Smith?”* – *„Polly, szükségem van rád”* – mondta – *„Az én munkám készen van; Az Úr akarja azt, hogy Nála legyek”* – válaszolt a felesége. *„Rendben van, elengedlek”*³⁷ – mondta végül Wigglesworth. Bármennyire fájt is neki ez a döntés, engedelmeskedett. Polly 1913 január 1.-jén³⁸ az Úrhoz költözött.³⁹

Két év múlva, 1915-ben, Smithnek végső búcsút kellett vennie legkisebb fiától, Georgetól is, aki szintén váratlanul elköltözött az Úrhoz.

Polly halála után nem sokkal történt a következő: Wigglesworth annyira elkeseredett, hogy ráfeküdt felesége sírjára, és ő is meg akart halni, amit kért is Istentől. Azonban Isten szólt hozzá, hogy még sok mindent véghez kell vinnie, és hagyja ott a sírt. Erre Wigglesworth azt mondta az Úrnak, hogy csak akkor megy el és hirdeti tovább az evangéliumot, ha *„kétszeres adagot kap a Szentlélekből”*⁴⁰, a felesége részét és a sajátját. Ezt Isten kétség nélkül meg is adta neki, és barátai észrevették, hogy *„szolgálatára új szépséget és*

³⁶ Frodsham, 96. o.

³⁷ Hibbert, 18. o.

³⁸ Idézet: Confidence Magazine (Britain's first independent Pentecostal magazine), 1301.p.20, 22

Utalás: Smith Wigglesworth *The Ultimate Collection*, timeline

³⁹ Liardon, 237. o.

⁴⁰ Stormont, George: *A man who walked with God*, (Tulsa, Harrison, 1989. 65. o.) Idézi: Smith Wigglesworth, *Út a dicsőségbe*, Hit Gyülekezete, Bp. 1995. 22. o.

erőt nyert.”⁴¹ Ezt az esetet tizenegy évvel később mesélte csak el egy barátjának, és azt is elmondja Wigglesworth, hogy nemegyszer sírt amiatt, hogy magányosnak érezte magát.⁴²

1. 7. Megfutva a pályát

Épp amilyen kiszámíthatatlan volt Smith Wigglesworth élete, ugyan annyira váratlan volt az elköltözése is. Egy lelkész barátja, Richardson úr temetésén vett részt, aki szintén Istennek egy nagy embere volt. Smith vidáman ment be a sekrestyésbe, egyesek szerint még dicséreteket is énekelt halkán. Ott egy apukától a lánya hogyléte felől érdeklődött, mert nemrég imádkozott érte.⁴³ Az apa csak annyit tudott mondani, hogy nem sokkal jobban. Wigglesworth nem teljesen erre a válaszra számított, majd a beszélgetés után felállt, megbotlott valamiben, és ekkor kilehelte a lelkét. Az orvos, akit kihívtak, megvizsgálta őt, majd azt mondta: „Fantasztikus! Egyetlen halálok sincs. Olyan, mint egy munkás, aki hazament, levette a kabátját és lefeküdt.”⁴⁴ Tehát nem kínok között hagyta el a földi életet, hanem betelve az élettel, egészségesen Isten magához hívta őt.

Wigglesworth tudta is, hogy Isten hamarosan magához fogja őt hívni, fel volt rá készülve. Még 1932-ben kérte azt az Úrtól, hogy adjon neki még 15 évet, és Isten meg is adta neki.

Egy héttel korábban beszélt egy barátjával, és sírva mondta el neki a következőt: „Idős ember vagyok, 87 éves. Talán nem nézek úgy ki, nem is érzem magam úgy. De az ember nem tud ellentmondani a papíroknak, és azok szerint 87 éves vagyok, hiába érzem magam másképp. Ma kaptam meghívót, hogy szolgáljak még sok helyen... Az emberek rám emelik a szemüket” – majd sírva megjegyzi: „Mit rontottál így el, hogy az emberek rád emelik a tekintetüket?” – kérdezte elcsukló hangon magától. „Isten az Ő dicsőségét senkinek sem adja oda. El fog Ő venni engem innen.”⁴⁵ Valóban így is történt. 1947 március 12.-én Wigglesworth az Úrhoz költözött.

⁴¹ Frodsham, 109. o.

⁴² Stormont, George: *A man who walked with God*, Tulsa, Harrison, 1989. 65. o.) Idézi: Smith Wigglesworth, *Út a dicsőségbe*, 23. o.

⁴³ Hibbert, 9–10. o.

⁴⁴ Hibbert, 10. o.

⁴⁵ Hibbert, 8–9. o.

2. A Bibliához való viszonya

2. 1. A Szentírás mindenek előtt

Wigglesworth szolgálatának egyik fő sikere a Bibliához való erős ragaszkodás. Huszonhat éves korára a Szentírás mellett sok más könyvbe is belelapozgatott, és arra a következtetésre jutott, hogy „*a Biblia teljesen egyedülálló, minden más fölött álló könyv*”⁴⁶, ugyanis a Szentírás az Isten beszéde. Az Újszövetség mindig ott lapult a belső zsebében, hogy bármikor előkapja és felolvasson belőle.

Továbbá hitt abban, hogy az ember szellemének tisztának⁴⁷ kell lennie, azaz minden bűnnel szakítani kell, még a legkisebb vétkekkel is. Arról is meg volt győződve, hogy úgy maradhat tiszta szellemileg Isten előtt, ha olvassa a Bibliát. Újságot pedig csak ritkán olvasott és akkor is csak a főcímet futotta át.

Az evangélista egy kritikusa meg is írta róla: „*Hogy van az, hogy olyan ember, aki azt állítja, hogy sohasem olvasott a Biblián kívül más könyvet, könyvet írt?*”⁴⁸ Voltak mások is, akik megkérdezték, hogy ha azt állítja, a Szentírás mindenek fölött álló, akkor minek vannak könyvek az ő tanításairól? Erre egyszerű a válasz: Wigglesworthnek 1923-ban már volt egy könyve, amit *Növekvő hit* címen kiadtak, azonban ezt nem ő írta. Prédikálása alatt elmondott tanításait egyszerűen papírlapokon lejegyezték, de sokszor írógép segítségével, ami felgyorsította a folyamatot, hogy a könyvet mihamarabb kiadják. Továbbá a Convention Hallban, Springfieldben gyakran mondott beszédet, és ezeket a tanításokat továbbították a Pentecostal Evangelnek⁴⁹. Az összegyűjtött tanításokat pedig nyomtatott formában kiadták, majd sokszorosították. Ezzel nagyon sok pénzt keresett Wigglesworth, de ő ennek a bevételét különféle misszióknak adományozta oda.

Olyan ember volt ő, aki minden időben olvasta a Bibliát. Étkezések után gyakran ezt mondta: „*Nos, jóltartottuk a testünket. Most a lelkünket kell táplálni.*”⁵⁰ Majd egy mozdulattal előkapta a Bibliát, és hangos olvasásba kezdett. Ezt többször is megtette

⁴⁶ Stormont, 42. o.

⁴⁷ Szellemi tisztaság: A trichotómia elmélete szerint az ember hármas lény, azaz szellemből, lélekből, testből áll. „*A szellem és a lélek megkülönböztethetőek, de feloszthatatlanok, s a fizikai testben laknak. Isten hármas lény, s az ember, aki Isten képére és hasonlatosságára teremtett, szintén hármas lény. Szellemből, lélekből, testből áll. Ez a három alkotja az ember teljes személyiségén belül a három tudat központot*”. A Károli Gáspár fele bibliafordítás nem tesz különbséget a lélek és a szellem között, de a héber és a görög nyelvben is három különböző módon van leírva az ember hármas lényének a sajátossága. Forrás: Conner, Kevin J.: *A keresztény hit alapjai*. Frontvonal alapítvány, Budapest, 2003.

⁴⁸ Frodsham, 83. o.

⁴⁹ Az Assemblies of God nevű gyülekezet hivatalos hetilapja. Az 1913-tól működő amerikai újság három fontos tevékenységet tölt be: az evangéliumot népszerűsítik, hirdetik a Szentlélek keresztségét, és a hívőket bátorítják; Forrás: http://www.pe.ag.org/about_us/who_we_are.cfm Utolsó letöltés: 2012. 11. 20. 22. 43. saját ford.

⁵⁰ Stormont, 44. o.

asztalközösségben. Számára tehát tényleg Isten Igéje állt az első helyen, ami szolgálatán rendkívül nagymértékben meglátszott.

Lefekvés előtt is tudatosan sok Igét olvasott, és ennek az volt az eredménye, hogy mikor felkelt, értékes gondolatokkal kezdhette a reggelt, ami kihatással volt az egész napjára. Így vált napról napra jobb emberré.⁵¹

Wigglesworth nagy hangsúlyt tett Isten ígéreteire, és sokszor prédikált erről. Nemegyszer panaszkodott, hogy keresztények mindig szeretnének hallani isteni ígéreteket, ami nagyon jó dolog és helyén van, de olykor a legfontosabbat figyelmen kívül hagyják: a Bibliát. Egyszer egy fiatalember az istentisztelet végén, miután imát kért, megkérdezte: „*Tudna-e nekem olyan ígéreteket mondani, amikre ráállhatnék?*”⁵² Erre Wigglesworth letett egy Bibliát a földre és mondta: „*Most pedig álljon rá!*” A fiatalember kis habozás után ráállt a Bibliára. „*Nos, ön most egy nagy tömegű ígéreten áll. Higgyen mindegyiknek.*”⁵³ A Bibliában leírt ígéretekről azt mondta, hogy nekünk már csak annyi a dolgunk, hogy elhiggyük azokat. Ami benne van a Bibliában, az úgy van, „*azért imádkoznunk sem kell; csak egyszerűen elfogadni azt és aszerint cselekedni.*”⁵⁴

Ha valaki megkérdezte Wigglesworthtól, milyen jó könyvet ajánl, arra ez a felelet jött: „*A Biblia nem elég jó?*”⁵⁵

Isten Igéjéhez továbbá így viszonyult: „*Isten mondta. Én elhittem. Ezen kívül nincs mit beszélni.*”⁵⁶

Smith egyik ígérete az volt, hogy bárki, aki tetten éri őt úgy, hogy nincs nála a Biblia vagy az Újszövetség, annak öt font jutalmat ad. Azt is mondta, hogy félmeztelennek érzi magát, ha nincs magánál a Szentírás és hozzátette: „*Négy pont van, amik szerint élnünk kell. Először is: Olvasd Isten Igéjét. Másodszor: Olyan sokáig olvasd, míg az valóságban betölt téged. Harmadszor: Higgy Isten Igéjében. Negyedszer: Cselekedj aszerint!*”⁵⁷

2. 2. Isten beszédének elfogadása

Azért tudott Wigglesworth a hit emberévé válni, mert sokat olvasta Isten Igéjét. Minél többet olvasta, annál jobb emberré vált, és ezáltal egyre szorosabb összhangba került az élete

⁵¹ Hibbert, 25. o.

⁵² Hibbert, 74. o. A „ráállni az ígéretekre” az Isten ígéreteiben való bizalom bevett kifejezése volt.

⁵³ <http://www.etek.hu/ekonyvtar/ekonyv/apostola.pdf> 10. fejez., 12. bekezd. Utolsó letöltés: 2012. 11. 01. 21.26 ; Hibbert, 74. o.

⁵⁴ Hibbert, 74–75. o.

⁵⁵ Stormont, 46. o.

⁵⁶ Hibbert, 25. o.

⁵⁷ Hibbert, 74. o.

Krisztussal. Megbízott Istenben, és abszolút bizalmat adott Neki a sorsában. Azt is mondja, hogy amikor imában kért valamit, azt Isten megadta neki a megfelelő időben.

Számára a hit is egy folyamat volt az életében, ami egyre csak erősödött és erősödött azáltal, hogy nagyobb istenismeretre jutott. Érték őt csapások, legyen szó akár Polly és a fiuk, George hirtelen haláláról, vagy lányáról, Alice-ről, aki egész életében süket maradt, mi több, Wigglesworthnek is voltak betegségei, és többször szembe kellett néznie a halállal. Ennek ellenére gyakran mondta: „*Inkább szeretnék Istenben bízva meghalni, mint hitetlenül élni.*”⁵⁸ Tudatában volt annak, hogy milyen romboló a hitetlenség, és ezért nem is engedte meg, hogy úrrá legyen rajta a félelem. Ha látott egy problémát, akkor inkább Istenhez fordult, mint hogy megijedjen. Saját kedvenc szavaival élve: „*A félelem nézni tanít bennünket, a hit pedig ugrani.*”⁵⁹

Kedvenc dala a *Csak higgy!* című dal volt, sokszor elénekeltette a gyülekezettel. Szövege mindössze két mondatból áll:

Csak higgy, csak higgy;
Minden lehetséges,
Csak higgy!

„*Ezt Wigglesworth olyan lelkesedéssel harsogta, hogy egy bajnoki forduló kritikus pillanatában lelkesen kiabáló szurkolócsapatot is zavarba ejthetett volna.*”⁶⁰ Azt is feljegyezték, hogy sokszor yorkshire-i akcentussal harsogta a dalt, és a minden „lehetséges” helyett minden „löhecségös-t” énekelt. Sőt volt, amikor ezt a szót így is betűzte le a hallgatóknak, amikor beszélt, hogy lelkesen énekeljék el most ezt a dalt.

Két dolog motiválta őt a keresztény életben „és két dolog irányította őt az Istennel való kapcsolatban: mi veszélyezteti a kapcsolatam Jézussal, és mit szeretne az Úr tőlem, hogy megtegyek?”⁶¹

Továbbá Wigglesworth mindig az igazságot tartotta szem előtt, és így el is utasított minden hazugságot, nagyotmondást és túlzást.⁶² Sőt, gyakran kért Istentől segítséget, hogy ne

⁵⁸ Hibbert, 67. o.

⁵⁹ Hibbert, 77. o.

⁶⁰ Warner E. Wayne: Smith Wigglesworth *Út a dicsőségbe*, 25. o.

⁶¹ http://books.google.hu/books?id=rDSKBloPwV8C&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r_cad=0#v=onepage&q&f=false 5. fejez., 3. bekezd, (Stromont, *A man who walked with God*) Utolsó letöltés: 2012. 10. 03. 14.57. saját ford.

⁶² Hibbert 37. o.

túlozzon. Az általa megtörtént csodákról is csak az igazat mondta el. Ha megígért valamit, azt egyszerűen betartotta, még akkor is, ha utólag kiderült, hogy ezzel nagy fába vágta a fejszét. Egyszer egy fiatalembernek megígérte, hogy nyugodtan szóljon, ha valami gond van. Az illető több hónappal később élt is a lehetőséggel, és kérte Wigglesworthöt, hogy menjen el hozzá. Neki más dolga volt ekkor, de mivel megígérte a segítséget, nem volt más választása, minthogy szó nélkül elinduljon, annak ellenére, hogy messzire kellett utaznia és „*ötszáz dollárt kiadni vasúti és hajóköltésekre*”⁶³, nem beszélve a hosszú utazással járó kényelmetlenségről.

⁶³ Frodsham, 63. o.

3. Isten a gyógyító

3. 1. A leedsi gyülekezet

Mikor Smith negyvenes éveiben járt, elment Leedsbe, hogy beszerezzen pár szerszámot, amik a munkájához szükségesek voltak. Mivel ebben a városban is volt egy gyülekezet, meglátogatta azt, és pont egy gyógyulási összejövetelen találta magát. A csodák, amiket itt látott, nagy hatást gyakoroltak rá és el is vitte ide Pollyt, akinek szüksége volt gyógyulásra. Mi több, Wigglesworth más embereknek is ajánlotta, hogy ha gyógyulásra van szükségük, akkor menjenek a leedsi gyülekezetbe. Akiket ide elküldött, azoknak még az útiköltségét is hajlandó volt kifizetni, sőt külön csoportos utat is szervezett oda saját költségén. A leedsi gyülekezetben meg csak mosolyogtak lelkesedésén, és mondták is neki, hogy az Úr Bradfordban is képes gyógyulásokat végrehajtani, nem kell ahhoz messzire utazni.⁶⁴

Egyszer a leedsi gyülekezet vezetői megkérték Wigglesworthöt, hogy amíg távol vannak, addig ő vezesse az összejövetelt. A kérésnek két oka volt: az egyik, hogy a vezetőség el tudjon menni egy konferenciára, másrészt pedig rájöttek, hogy Smithnek szüksége van nyilvános szolgálatra. Wigglesworth először tiltakozott a felkérés ellen, mondván, ő még sohasem vezetett gyógyulási összejövetelt, és nem imádkozott betegekért. Azonban a lelkes biztositotta arról, hogy minden jó lesz. Ahogy elkezdődött az istentisztelet, Smith abban reménykedett, hogy valaki biztosan vállalja az igehirdetést helyette, mert ő nem érezte magát készen a feladatra. Végül belátta, hogy valóban neki kell elkezdenie prédikálni. Isten megsegítette őt, és Wigglesworth arról számol be, hogy már nem emlékszik, miről beszélt, csak azt tudja, hogy kihívta a betegeket, és tizenkét ember ment ki imát kérni, akik meg is gyógyultak az ima hatására. Volt köztük olyan is, aki ezidáig csak két bot segítségével tudott járni. Smith imáját követően Isten ereje azonnal leszállt, és a férfi eldobta mankóit, ugrált, majd örömeiben körbefutotta a termet. Miután ebben a gyülekezetben Pollyt is meggyógyította az Úr, a házaspár még jobban elkezdett hinni a gyógyulásokban. Továbbá ez arra inspirálta őket, hogy a családban és a bradfordi gyülekezetükben egyaránt gyakorlatba ültessék a gyógyító összejöveteleket.

Miután Leedsből visszatértek Bradfordba, és a gyógyulásra nagyobb hangsúlyt tettek, a gyülekezetük elkezdett növekedni és fejlődni. Újabb területet sikerült megvásárolniuk a Bowland utcában, és így a felekezetüket átkeresztelték Bowland Utcai Missziónak. A

⁶⁴ Liardon, 230. o.

pulpitus mögötti falon pedig nagy betűkkel ez volt írva: „*Én vagyok az Úr, aki meggyógyítlak téged.*”⁶⁵ Később nem egy ember számolt be arról, hogy a felirat hatására visszakapták hitüket, és teljesen meggyógyultak.

3. 2. Gyógyulások Wigglesworth és családja életében

Történt egyszer, hogy a gyerekek hirtelen megbetegedtek. Wigglesworth elkezdett imádkozni értük Pollyval együtt. Az ima alatt érezték, hogy Isten ereje felszabadul, és mindkét gyerek azon nyomban meggyógyult. Innentől kezdve a család orvosa Jézus volt, és ha egészségügyi problémáik voltak, tudták már, hogy kihez forduljanak. De ezen a téren is mindig Isten segítségét kérték az életükben.

Smithnek vérzékenysége is volt, már gyerekkora óta, ami miatt speciális sókat kellett szednie. Azonban negyvenéves kora körül ez a betegség hirtelen megszűnt nála, amikor egy lelkésztől imát kért. A csoda úgy történt, hogy Smith teljesen elhitte, hogy Isten őt meg akarja gyógyítani, a pásztor pedig hittel imádkozott. Ekkor Isten be tudott avatkozni, és a betegség egy pillanat alatta megszűnt, és soha nem tért vissza, így a gyógyszerekről is le lehetett mondani.

Továbbá Wigglesworth-nek aranyere is volt, ami szintén már fiatal korától elkísérte őt, és gyógyszereket kellett szednie erre is. Polly figyelmeztette férjét, hogy ha az isteni gyógyulást és a hitet prédikálja az embereknek, akkor ő elsősorban ne a természetes gyógymódokhoz forduljon, hanem inkább Istentől várja a gyógyulást.

Smith belátta, hogy a legjobb gyógyszer Istenben és az Ő Igéjében van a saját életében is. A házaspár megállapodott abban, hogy gyógyszert nem tartanak a lakásban, és orvoshoz is csak akkor fordulnak, ha nagyon muszáj.

Egyszer el is jutottak odáig, hogy orvost hívnak. Ugyanis Wigglesworthöt egy nap annyira átviharozta a fájdalom, hogy a szobában összeesett. A család imádkozott a családfőért egész éjszaka, de nem történt változás. Smith már azt mondta, hogy most fog elköltözni az élők sorából, majd utolsó lehetőségként házhoz hívtak egy orvost. Az orvos megállapította a vakbélgyulladást, de kijelentette, hogy mivel későn fordultak hozzá, már nem lehet segíteni rajta még műtéttel sem. Addigra már nemcsak a családtagok voltak szobában, hanem más keresztények is, akik bekapcsolódtak az imába. Egyszer csak egy idősebb hölgy közülük odalépett a fekvő beteghez. Rátette mindkét kezét Wigglesworthre, majd ezt kiáltotta: „*A Jézus Nevében menj ki, Sátán*”⁶⁶ Erre Smithet elhagyta az ördög, és a fájdalom teljesen elmúlt. Az ima végén Wigglesworth hálát adva Istennek felöltözött, majd egyből dolgozni

⁶⁵ Frodsham, 18. o.

⁶⁶Frodsham, 29. o.

ment. Később láthatjuk, hogy Smith nagyon sokszor alkalmazza az „ördögűzést” a Jézus Neve által, amikor betegségek erőivel kell küzdeni.

3. 3. Mások felé való szolgálata

Habár Szentlélek-keresztése csak a vakbélgyulladás után pár évvel, 1907-be volt, előtte már imádkozott betegekért, a gyülekezetben és azon kívül is. Azt mondja, hogy miután Isten meggyógyította a vakbelét, nagyszerű hite lett, hogy Isten ezt mással is meg tudja tenni, így bátran szolgált azok felé, akiknek vakbélgyulladásuk volt.⁶⁷ Mivel ő is átment betegségeken, ezért is tudott a betegek felé még nagyobb részvéttel lenni. Először megindult a szíve a betegekben, majd miután Isten Lelke felindította őt, imádkozott, és sokan ekkor meggyógyultak. Wigglesworth ezt olykor ugyanúgy megtette egy ismeretlennel fényes nappal az utcán, mint a gyülekezetben. Egyik nap a vonaton két hölggyel beszélgetésbe elegyedett, ugyanis nagyon szomorúnak tűnt mindkettő. Mint kiderült, orvoshoz mennek amputációra, mert az egyiknek a lába egy baleset folytán elhalt. Smith beszélt Jézusról a két asszonynak, akik még a vonaton megtértek. Wigglesworth imádkozott a beteg lábért is. Amikor leszállt a hölgy a szerelvényről, megdöbbenően tapasztalta, hogy a lábába visszatért az élet, és képes volt újból mozgatni azt.

Sokan támadták Wigglesworthöt amiatt, hogy túl erőszakos és olykor kemény az emberekkel. Azonban nagyon szerette az embertársait és nagyon együttérző volt irántuk. Magára a betegségre, a bűnre, a démonokra és az ördögre haragudott, emiatt tűnt kívülről olykor a keménynek a bánásmódja. Nemegyszer megütötte az embereket, amikor azok imát kértek tőle gyógyulásért, és az ütés hatására meg is gyógyultak teljesen. Amikor megkérdezték tőle, hogy miért üti meg az embereket, azt válaszolta: „*Az embereket én nem ütöm. Én az ördögöt ütöm. Ha emberek is belekerülnek, arról én nem tehetek.*”⁶⁸ Ezt a módszert saját magán is előszeretettel alkalmazta. Egyszer például megkérte egy barátját, hogy imádkozzon a hátáért, mert nagyon fáj. Az illető lágyan rá is tette Smith hátára a kezét, majd imába kezdett. Erre Wigglesworth azt mondta, hogy ennek semmi értelme nincs, a fájdalmat ki kell onnan verni a Jézus nevében. Barátja többször erősen megütötte, mire Wigglesworth örömmel hálát adott az Úrnak, hogy elmúlt a fájdalma. Egyik alkalommal, amikor Smith megütött egy hölgyet a fájdalom helyén, a nő automatikusan visszaütött. Másnap azonban nyilvánosan szeretett volna bocsánatot kérni, ugyanis fájdalmai teljesen elmúltak egy éjszaka alatt.

⁶⁷ *The new international dictionary of pentecostal and charismatic movements.* (revised and expanded edition) (Ed. Burgess, Stanley M. – Van Der Maas, Eduard M.). Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2003

⁶⁸ Hibbert, 12. o.

Egyszer egy olyan ember látogatta meg Smithet, aki a lépcsőn alig tudott felmenni, mert a lábfejétől a combjáig teljesen rákos volt. A lelkész imádkozott a házhoz jött betegért, majd azt mutatta Isten a betegnek Smith-en keresztül, hogy bőjtöljön hét napon át folyamatosan, és a lába teljesen ép lesz. A csoda megtörtént, és a beteg láb olyannyira ép lett, hogy alig egy héttel később az a férfi már futkározott is örömeiben azokon a lépcsőfokokon, melyeken pár napja még szenvedések árán jutott fel.⁶⁹

Wigglesworth gyógyító szolgálata még hatékonyabb lett, miután vette a Szentlelket. A Szentlélek-keresztése 1907-ben történt meg, amikor a – Bradfordtól északra található – sunderlandi gyülekezetben töltött el egy-két hetet. (A rákból meggyógyult férfi fizette ki Smith útiköltségét.)

⁶⁹ Frodsham, 31–32. o.

4. A Szentlélek működése

4. 1. Engedelmisség

Ahogy a tanítványok, otthagya egész addigi munkájukat, követték Jézust, ugyanígy figyelt Wigglesworth is az Úrra, hogy mit mutat neki, hogy miből lépjen ki és hová menjen. Számára egy gyülekezetben az volt a legfontosabb, hogy ott megtalálja Isten jelenlétét. Az angliai gyülekezetek nem egyformán viszonyultak a Bibliához és a Szentlélekhez. Wigglesworth egyre jobb kapcsolatot tudott Istennel kialakítani, ugyanis az Úr nagyon sok gyülekezetből hívta ki őt és helyezte bele nagyobb munkába és olyan közösségbe, ami jobban inspirálja őt a keresztény életben. Így emlékezik vissza erre az időszakra: *„Isten sok évig mozgatótt engem, hogy ne rekedjek meg egy szellemi szinten. Amikor a Wesley-féle metodista gyülekezetbe jártam, biztos voltam abban, hogy megmenekültem és minden rendbe van. Az Úr azt mondta: „Gyere ki!”, én pedig kijöttem. Azután a Brethren közösségben⁷⁰ éreztem, most már minden rendben, de Isten ismét szólt hozzám: „Jöjj ki!”. Ezek után az Üdvhadseregbe jártam, és ebben az időben tele volt élettel az egész közösség, és mindenhol ébredések voltak. De belementek természetes (testi) dolgokba⁷¹ és a nagyszerű ébredések, mik a korai időkben voltak, megszűntek. Isten szólt hozzám: „Gyere ki!” én pedig engedelmeskedtem. Innentől kezdve még három alkalommal ki kellett jönnöm. Hiszem azt, hogy most ez a pünkösdi ébredés, amiben most benne vagyunk, a legjobb dolog a földön, amit Isten adott, és hiszem, hogy az Úrnak van még valamije, amivel ezt még jobbra fogja tenni. Isten nem használ olyan embert, aki nem éhes és nem szomjas még jobban Őrá és az Ő igazságára.”⁷²*

4. 2. Wigglesworth sunderlandi útja

4. 2. 1. Erős bizalom Istenben

Wigglesworth életében óriási fordulópontot jelentett 48 éves korában az 1907-es sunderlandi út. Az ott eltöltött idők az elején nehezek voltak számára, de Isten megáldotta őt.

Alexander Boddy, aki egyébként egy másik nagy hatású alakja a pünkösdi mozgalomnak, az All Saints' Parish Church nevű gyülekezetnek a lelkésze volt. Miután egy

⁷⁰ Plymouth Brethren a közösség eredeti neve. Ez egy konzervatív evangéliumi keresztény mozgalom, ami az 1820-as évek körül alakult. Wigglesworth ebben a közösségben értett meg sok mindent a Bibliából. (A Brethren közösség azt tartotta, hogy ha valakinek szüksége van valamire és azt közösségben megemlíti, akkor az a hitetlenséget mutatja).

⁷¹Természetes (testi) dolgokba: nem Istent helyezik középpontban az összejövetelkor, illetve kitalálnak olyan szabályokat a gyülekezetben, amik a Bibliában nincsenek leírva, és ezek által nem tudják Istent megismerni.

⁷² Smith Wigglesworth tanítása: *Jesus is the healer* (<http://www.lit4ever.org/smith.html>) Utolsó letöltés: 2012. 09. 17. 20.02.

csoport megkeresztelkedett itt Szentlélekben, elkezdtek nyelveken szólni. Ez a hír eljutott Wigglesworthhoz is, ami hatására elment Sunderlandba annak tudatában, hogy ő már meg van keresztelve Szentlélektől, de hiszi, hogy megkapja az Úrtól a nyelveken szólást is. Még az sem riasztotta őt vissza, amikor barátai nem jó véleménnyel voltak a gyülekezeetről. Tudniillik azt mondták neki, hogy ez a gyülekezet nagyon veszélyes, mert a Sátán munkálkodik ott a nyelveken szólás által. Ezt levélben meg is írták neki.

Wigglesworthnek 1900 március 14.-én⁷³ történt meg a vízkeresztése és ezúttal Sunderlandban a nyelveken szólást szerette volna megkapni. Mialatt a pásztor, Alexander Boddy beszélt a gyülekezetben, Smith rendszeresen közbeszólt, és kérdéseket tett fel a nyelveken szólásról – ugyanis ő is szeretett volna nyelveken szólni – ami több nap után már idegesítette a hallgatókat. Még azon a héten elment az Üdvhadseregbe, ahol nagyon jól érezte magát. Ott szintén azt mondták neki, hogy a sunderlandi gyülekezetben az emberek a nyelveken szólás által az ördögöt nyerik el, és nem érdemes odamenni. Sőt, tartsa magát távol a pünkösdistáktól!

Az Úr viszont azt mondta imában Wigglesworthnek, hogy ne hallgasson másokra, hanem engedelmeskedjen a saját meggyőződésének. Így tovább kutatta, hogyan kaphatná meg a nyelveken szólás ajándékát, ami a legtöbb gyülekezeti tagnak megvolt. Smithnek azt tanácsolták, hogy keresztelkedjen meg először Szentlélekben, mire azt válaszolta, hogy ő ezt már megtette, mikor tíz napon keresztül megszentelődést tartott. *„Azonban más a megszentelődés és a megkeresztelkedés Szentlélekben”* – mondták a sunderlandi gyülekezet tagjai. Majd hozzátették: *„Ha Ön is megnyeri a keresztiséget, Ön is fog nyelveken szólni.”*⁷⁴ *„Azért jöttem Sunderlandba, hogy elnyerjem a nyelveken szólást, amit mások itt már elnyertek”*⁷⁵ – szögezte le Wigglesworth. Ekkor egy ottani hívő elmondta, hogy vette a Szentlelket, majd három hét múlva már nyelveken tudott szólni. Erre Wigglesworth felpattant és hangosan fel is kiáltott: *„Halljuk azt a nyelvet!”*⁷⁶, de a férfi nem akarta bemutatni. Azon a héten Wigglesworth annyiszor félbeszakította az istentiszteletet, hogy végül kitéssékelték az épületből.

Ekkor még négy napon keresztül imádkozott Istenhez a nyelveken szólásért, de még ezek után se tudott szólni, így elhatározta, visszamegy Bradfordba, és majd ott talán jobban megáldja őt Isten.

⁷³ *Leaves of healing*, Nov. 3rd 1900, p. 64. Idézi: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection*, timeline.

⁷⁴ Frodsham, 33. o.

⁷⁵ Frodsham, 33. o.

⁷⁶ Frodsham, 33. o.

4. 2. 2. Szentlélekkel való betöltekezés

A hazautazása előtt felkereste még Boddy lelkészt, hogy elköszönjön tőle, azonban Mrs. Boddy nyitott ajtót, mert férje éppen prédikált. Wigglesworth elmondta, hogy nem kapta meg azt, amiért idejött. A hölgy azt mondta neki: *„Nem a nyelveken szólásra, hanem a keresztségre van szükséged”* – *„Már megvolt a keresztségem!”*⁷⁷ – erősködött Smith. Végül Wigglesworth kérte Mrs. Boddyt, hogy imádkozzon érte kézzel, mielőtt elmenne. Az ima közben a hölgynek ki kellett mennie, mert pont akkor csöngettek, Wigglesworth pedig egyedül maradt, ami alatt látomást kapott az Úrtól az üres keresztről és arról, hogy Jézus megdicsőített, és fent ül az Atya jobbján. Az Úr jelenléte erősen megnyilvánult abban a percben, Smith tele volt örömmel, majd elkezdte kiabálni: *„Tiszta! Tiszta! Tiszta!”*.

Wigglesworth visszament még rögtön ez után a sunderlandi gyülekezetbe a pásztorhoz, és újból megszakította az összejövetelt, amit Boddy lelkész tartott, de ekkor már egy jó hírrel, és el is mondta élményét a gyülekezetnek. Ennek hallatán sok embert megérintett a Szentlélek és eksztatikus állapotba kerültek, majd *„rövid időn belül ötvenen nyerték el akkor a keresztséget”*⁷⁸. A helyi újság, a Daily Echo *„főcím alatt tudósított az istentiszteletről és részletesen beszámolt Smith tapasztalatairól, köztük a nyelveken szólásról és a gyógyulásokról.”*⁷⁹ Wigglesworth az otthoniakat táviratban értesítette élményéről.

4. 3. A Szentlélek látható megnyilvánulása

Polly eleinte furcsállta ezt az egészet, és nem értette, mi szükség volt arra, hogy a férje elmenjen Sunderlandba. Ugyanis ő is abban a tudatban volt, hogy Smithnek már megvan a Szentlélek-keresztsége, és még Polly sem szólt nyelveken. Ahogy a családfő hazaért, fia, George izgatottan várta, hogy meghallja apját nyelveken szólani. Az szintén furcsa volt Pollynak, hogy a kérésnek nem tudott a férje eleget tenni. Abban a pillanatban nem volt tehát bizonyíték arra, mi értelme volt a több hetes távollétnek. El is határozta, hogy vasárnap Smith fog prédikálni, és akkor ki is fog derülni, mi ez az egész.

Polly beült a leghátsó sorba, majd amikor Wigglesworth elkezdett prédikálni, Isten jelenléte azonnal leszállt. Nagyon nagy erővel és bátorsággal hirdette Isten ígését, és a Szentlélek-keresztségről szóló élményét. Eközben felesége nagyon meglepődött, és végig ezt mondogatta: *„Ez nem az én Smithem, Uram!”*⁸⁰ Ezeket a szavakat a mellette ülők is hallották.

⁷⁷ <http://www.revival-library.org/catalogues/pentecostal/frodsham.html> Utolsó letöltés: 2012. 11. 02. 12.03. Saját ford.

⁷⁸ Frodsham, 35. o.

⁷⁹ Liardon, 235. o.

⁸⁰ Utalás: Frodsham, *Smith Wigglesworth: Apostle of Faith*, 47. o. Idézi: Liardon, 236. o.

Az alkalom vége felé felállt a misszió titkára, és bejelentette, hogy ő is meg akarja azt kapni, amit a pásztor megkapott. Majd mikor le akart ülni, a földre esett, mert a Szentlélek megérintette őt. Ezek után Smith legidősebb fiára is leszállt a Szentlélek, majd még közel tíz emberre. A gyülekezetben olyan szinten megnyilvánult Isten Lelkének az ereje, hogy mindenki elkezdett nevetni, voltak akik földre estek és nem tudták abbahagyni a nevetést. Tehát 1907 őszén a Szentlélek kitöltötte a bardfordi gyülekezetre, és ennek hatására még nagyobb fejlődés és növekedés indult el itt.

Nem sokkal ezután Wigglesworthöt elhívták Lancashire-be, hogy beszéljen a Szentlélekről. Egy helyi gyártulajdonos, aki közel ezer embert foglalkoztatott, kérte meg, hogy mondja el a vele történeteket a munkásoknak. Wigglesworth nem tudta előre, mit fog mondani, nem is készült szónoklattal, de miután beszélt Jézusról a dolgozóknak, sokan megtértek a gyárban.⁸¹

A Szentlélek-keresztsége után Smith elkezdett még többet imádkozni, böjtölni, és ebben is egy rendszerességet épített ki az életében. Ettől kezdve nagy hangsúlyt tett a nyelveken szólásra és sokszor prédikálás közben a gyülekezetben szólt nyelveken, majd azt meg is magyarázta. A magyarázat mindig Istentől volt, aminek egyik bizonyítéka az, hogy Smith az iskolai képzés hiánya miatt sok nyelvtani hibát vétett beszéd közben, így prédikálás alatt is, ám amikor a nyelveken szólást magyarázta, akkor a legkisebb nyelvtani szabályt is betartotta.⁸² Ebből is látszik, hogy a nyelveken szólásban nincsen hiba, mivel ilyenkor a Szentlélek imádkozik rajtunk keresztül.

Habár az elején Polly nem értette, hogy férjének miért kellett megkeresztelkednie „úgymond másodszor”, de látva Smith bátorságát ő is megkeresztelkedett Szentlélekkel, és nem sokkal később ő is elkezdett nyelveken szólani. Később az ország különböző részeiben hirdették az Igét, és amerre jártak, ott az Úr sokakra kitöltötte a Szentlelket.

Annak ellenére, hogy voltak ellenségeskedések, éles kritikák bizonyos emberek és felekezetek felől a Szentlélek kitöltésével kapcsolatban, a házaspár nem erre figyelt, hanem meg voltak győződve saját megtapasztalásukról. A szolgálatukat gyógyulások, démonűzések, lelkek mentése jellemezte. Egyszer elmentek egy kisebb faluba Shropshire-ben, ahol hirdették a Szentlélek-keresztséget egy ottani metodista gyülekezetnek. Annyira leszállt Isten jelenléte abban a kis közösségben, hogy mindenki betöltekezett, és elnyerte a Lélekben való keresztséget. Ennek hatására ébredés indult el a faluban. Wigglesworth húsz év múlva meglátogatta ezt a falut, és az ottani emberek még akkor sem felejtették el azokat a

⁸¹ Frodsham, 36–37. o.

⁸² Hibbert, 45. o.

pillanatokat, amit Isten ott akkor cselekedett. A szolgálata a Szentlélek-kereszttség után még hatékonyabbnak bizonyult, és elmondása szerint a csúcspontot hetvenéves kora körül érte el.

4. 5. A Szentlélek ereje egy emberben

Wigglesworth beszámol arról, hogy egyik reggel elment vásárolni, és ahogy elment a három ott dolgozó mellett, annyira erős volt Istennek a jelenléte rajta, hogy mindhárman térdre estek, megbánták bűneiket és még ott az üzletben megtértek.⁸³ Másnap a mezőn két hölgy dolgozott, és miközben a munkájukat végezték, Wigglesworth odaszólt nekik: „Van üdvösségük?”⁸⁴ Ez a kérdés úgy megérintette őket, hogy kiejtették vedrüket a kezükből, és befogadták Jézust a szívükbe. Elmondása szerint amerre járt, az embereket büntudat szállta meg, legyen ez akár az utcán, vagy közlekedési eszközökön, vagy akár egy kőbányában, ahol ez szintén megtörtént.⁸⁵ Isten Lelke erős volt Wigglesworthben, és ez az erő, ami kisugárzott belőle, másra is kihatással volt, olyannyira, hogy a mellette ülő egyből felismerte, milyen bűnei vannak, és meg akart változni. Mivel Istennel ilyen szoros kapcsolatban volt, az ördög sem tudta őt megfélemlíteni más embereken keresztül. Egy délután Wigglesworth elment egy szálloda bejárata mellett, és két nagyon gonosz tekintetű ember elkezdte őt hangosan szidalmazni, és ostorukkal rá akartak csapni. A kiabálásokat hallva körülbelül négy-öt ember kijött a szállodából. Annak ellenére, hogy Smith erős ember volt, elsősorban nem a fizikai erejét használta, hanem Jézus nevét látta hatékonyabbnak. A verekedés még alig kezdődött el, de azzal vége is lett, amikor Wigglesworth megparancsolta a támadóiban lévő démonoknak, hogy menjenek ki belőlük a Jézus nevében. Erre a bántalmazói azonnal elszaladtak tőle. A vendégek gyorsan viasszaladtak a szállodába, Smith meg utánuk ment, és hirdette nekik Jézust.⁸⁶

4. 6. Bevetésre készen

Mindig készen állt rá, hogy Isten használja őt, és mivel saját vízvezeték-szerelői vállalkozása volt, megtehetette, hogy munkáját félbeszakítja, amikor akarja, mert sokszor szerelés közben hívták őt haldokló beteghez. Gyógyító szolgálatára nagy igény volt, ezért napról napra készen kellett lennie, hogy Isten akaratát végrehajtsa. Olykor az is előfordult, hogy még megmosakodni sem volt ideje, olajtól fekete kezekkel prédikált aznap a gyülekezetében, és az összejövétel ugyanolyan sikeres volt így is, mint máskor.

⁸³ Liardon, 236. o.

⁸⁴ Liardon, 236. o.

⁸⁵ Frodsham, 37. o.

⁸⁶ Frodsham, 38. o.

Egyik nap egy haldokló nőhöz hívták, aki szörnyű állapotban feküdt az ágyán. Wigglesworth elmondása szerint ez egy nagyon kemény éjszaka volt számára, ugyanis este 11 órától hajnali fél 4-ig imádkozott, de a hölgy sajnos meghalt. A sátán azt mondta Wigglesworthnek: „*Most véged. Bradfordból utaztál ide és a lány a karodban halt meg.*”⁸⁷ Smith nem akarta elfogadni a lány halálát, és tudatosította magában, hogy Isten ugyanaz az Isten ma is, mint régen, aki annak idején nagy jeleket és csodákat tett, kettéválasztotta a Vörös-tengert, és képes gyógyítani helyzettől függetlenül most is. Ahogy ezt végiggondolta, rögtön felbátorodott, és még nagyobb fokozatra kapcsolta a hitét, amit Isten megáldott. Elmondása szerint, amikor kinézett az ablakon, megjelent előtte Jézus arca milliányi fénysugár formájában. A fényből kijövő mennyei erő átjárta az arcát, és ezzel a tekintettel ránézett a halott lányra, minek következtében a lány a másik oldalára fordult és álomba zuhant. Másnap reggel a családja arra lett figyelmes, hogy gyógyultan zongorázik és dicséri az Urat.⁸⁸

A következő eset is bizonyítja Wigglesworth készenléti állapotát. Miközben barátjával Sydneyben sétáltak, elhaladtak egy görbe hátú ember mellett, aki alig tudott járni, és minden egyes lépésért meg kellett szenvednie. Smith beszélgetni kezdett a férfival, és azt mondta neki, hogy öt perc múlva legyen ott a szálloda bejáratánál, és olyan egyenes lesz a háta, mint akárki másnak. A férfi eleinte furcsállotta ezt, de végül felkísérték őt a szobába, majd ott imádkozott érte Wigglesworth. Úgy is lett, ahogy mondta, a férfi kiegyenesedett háttal hagyta el a szállodát az ima után. Wigglesworth ezt a csodát úgy magyarázza, hogy mivel kimondta azt, hogy meg fog gyógyulni a férfi, ennek így is kellett történnie. Azért történt ez így, mert volt joga kimondani ezt, a Jézus neve által. Majd az ígéret után teljes tisztelettel Istenhez fordult, hogy tényleg legyen a beszéde szerint.⁸⁹

4. 7. Isten Lelkével való szoros együttműködés

Smith Wigglesworth nagy csodáinak a titka az volt, hogy nagyon érzékeny volt a Szentlélek hangjára. „*Amikor érzem, hogy Isten Lelke cselekedni akar, akkor mindent otthagytok, csak hogy az Ő jelenlétében lehessen és hallhassam, amit mondani akar nekem.*”⁹⁰ Így tudott Smith egyre érzékenyebbé válni a Szentlélek mozgására. A Léleknek ez az erős jelenléte és kisugárzása volt rajta, amit a körülötte lévő emberek megéreztek rajta. A következő történet egy ilyen esetet ír le. Egy nap Wigglesworth elment szolgálni egy gyülekezetbe, és úgy döntött, vonattal teszi meg az utat. Félre szeretett volna ott vonulni,

⁸⁷ <http://www.lit4ever.org/smith.html> Utolsó letöltés: 2012. 11. 02. 13.32 saját ford.

⁸⁸ Stormont, 114. o.

⁸⁹ Stormont, 111–112. o.

⁹⁰ Hibbert, 45. o.

csak hogy nagyon sokan voltak a szerelvényen, és még imádkozni sem tudott, mert körülötte az emberek hangosan viccelődtek és sok értelmetlen dologról beszélgettek... A vonat már az állomáshoz közeledett, amikor Smith elment kezét mosni. Mikor visszaért a kocsiba, az ott lévők azt kérdezték tőle: „Kicsoda Ön? Micsoda Ön? Ön meggyőzött minket a bűneinkről.”⁹¹ Ezek után Wigglesworth beszélt nekik Jézusról és sokan még a vasúti kocsiban átadták az életüket Jézusnak.

Egyszer prédikálás közben arra lett figyelmes, hogy két hölgy behozott egy idősebbet, aki alig tudott járni, így két oldalról támogatták. Még ülés közben is támasztani kellett őt, annyira gyenge volt. Smith mindezt látva kérte, hogy hozzák előre a hölgyet. A beteg alig tudott állni, majd nagy nehezen a két segítő előrehozta őt. Ott mindenki szeme láttára a pásztor utasítást adott a két segítőnek, hogy engedjék el az asszonyt. Ahogy elengedték, a hölgy nagyot zuhant a földre. „*Emeljétek fel!*”⁹² – szólt Smith, majd ugyanez még kétszer megtörtént, de a gyülekezetben ülők közül már sokan idegesek lettek. Valaki hangosan meg is jegyezte, hogy Wigglesworth milyen kegyetlen és szörnyeteg ember. „*Hallgass, én tudom a dolgomat!*”⁹³ – jött a határozott válasz. A csoda viszont megtörtént! Mikor negyedszerre emelték fel a hölgyet, akkor már a saját lábán tudott állni, és a földön heverő, tenyér nagyságú daganat bizonyította azt, hogy a hölgy teljesen meggyógyult, és szemmel látható módon a rák elhagyta a testét.

Az iménti csoda nem tudott volna megtörténni, ha Wigglesworth nem ismeri Isten akaratát, és nincsen szoros kapcsolata Isten Lelkével. Azt mondta, hogy „*Nem az mozgat engem, amit látok vagy hallok, hanem az, amit hiszek*”⁹⁴ Egy másik alkalommal barátjához, Mitchellhez sietett, aki haldoklott és mire oda ért, a férfi meghalt. Polly és a halott férfi családtagjai már lemondtak róla, sőt azt mondták Wigglesworthnek, hogy imádkozni is már fölösleges érte. Ez Smithet nem érdekelte, ugyanis rögtön imába kezdett, majd ezt követően a halott testbe visszatért az élet. Ezek után még sok évet élt Mitchell.⁹⁵

Miután Wigglesworth sunderlanban elnyerte a Szentlélek-keresztséget, mondhatott neki bármit bármilyen felekezet ezzel kapcsolatban, ő akkor is hirdette, hogy ez a keresztség és a vele járó nyelveken szólás Istentől van, és szent dolog.

Egyszer Cardiffban (Dél-Wales) egy nagylelkű ember gyűlést szervezett, melyre számos keresztény vezető meghívott, hogy szólaljanak fel. A téma az „egység és harmónia” volt. Ezen a gyűlésen mindenki általánosságban beszélt, mert nem akarták megsérteni

⁹¹ Frodsham, 62. o.

⁹² Hibbert, 36. o.

⁹³ Hibbert 36. o.

⁹⁴ Hibbert, 76. o.

⁹⁵ Hibbert, 65. o.

szemtől szemben egymás érzelmeit. Wigglesworth úgy gondolta, hogy ha nem szól ezeknek a Szentlélek-keresztségről és a nyelveken szólásról, az „*bűnös hallgatás lenne részéről.*”⁹⁶ Nem kis port kavart, amikor szót kért, majd előre ment, zakóját levette, és a színpadon beszédbe kezdett. Elmesélte, hogyan hívta ki Isten az egyik gyülekezetből a másikba, majd hogyan töltekezett be Szentlélekkel. Végül így zárta beszédét: „*Én is harmóniát, egységet és egyesülést kívánok, de Isten szerint.*”⁹⁷ Arra hivatkozik, hogy a Bibliában (Apostolok Cselekedetei) a Lélek kitöltetésének a jele a nyelveken szólás volt, és Isten ma sem változott meg. A felszólalás feszült légkört okozott, majd a vezető bezárta a gyűlést. Wigglesworth nem bánta meg, amit tett, ugyanis egy átélt igazságot soha nem akart eladni „egy tál lencséért”.⁹⁸

Talán az egyik legnagyobb szabású összejövetelt Bradforban tartotta. Ott megkérte két barátját, hogy szedjék össze azokat, akiknek gyógyulásra van szükségük, ő pedig imádkozni fog értük. Össze is szedtek sok beteget: vakokat, sántákat, tolókcosisokat. Wigglesworth azt meséli, hogy az egyik szeme sírt a látványtól, a másik meg az örömtől. A programon először ételt biztosított ezeknek az embereknek, majd olyanokat hallgattak meg, akiknek régebben valami betegségük volt, de az Úr meggyógyította őket. Sokan sírtak, és még nagyobb hitre jutottak a bizonyságok hallatára. Majd Wigglesworth így zárta a programot: „*Ma ezzel mulattattunk titeket, de a következő szombaton is tartunk ugyanilyen összejövetelt. Akkor pedig ti, akik ma még megkötözöttetek*⁹⁹ *vagytok és tolószékben jöttetek ide... ti is megismeritek a szabadulást... és a következő szombaton bizonyára lesz elég időnk arra, hogy egymás után mindenki elmondja, hogyan gyógyította meg őt Isten különböző betegségekből.*”¹⁰⁰ Smith számára nagyon emlékezetes maradt ez a nap. Miután felkiáltott, hogy ki akar meggyógyulni, mindenki jelezte, hogy ő igen. A gyógyító evangélista beszámol arról, hogy volt, aki 18 éve epilepsziában szenvedett és meggyógyult, továbbá görbe emberek egyenesedtek ki, tolószékéből álltak fel sokan. A legjobbnak mégis azt találta, hogy egy héttel később ezek az emberek szétszéledtek hirdetni, miket cselekedett velük az Úr.¹⁰¹

⁹⁶ Frodsham, 89. o.

⁹⁷ Frodsham, 89. o.

⁹⁸ Frodsham, 88–89. o. Ézsau eladta az elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért, és bizonyára Wigglesworth erre utal, hogy nem akart volna lemondani arról, hogy beszámolóját megossza másokkal csupán azért, hogy így a többi embernek megfeleljen.

⁹⁹ megkötözötték = démonizáltak; vannak betegségek, amikből akkor tud valaki meggyógyulni, ha kiűzik belőle a démonokat. Erre érti Wigglesworth hogy megkötözötték.

¹⁰⁰ Frodsham, 43. o.

¹⁰¹ Frodsham, 42–44. o.

5. Bizonyágtevés – lelkek mentése

5. 1. Wigglesworth útjai

Másfél évvel Polly halála után Wigglesworth már Amerikát járta, hogy elvigye oda Isten üzenetét. Isten olyan csodákat tudott cselekedni Smithen keresztül, amiket Jézus vagy az apostolok tettek a Biblia beszámolója szerint.¹⁰² Egyre több országba kezdett ellátogatni, és 1920-ra már sokan ismerték őt, ami részben köszönhető volt az újságokban lehozott címlapoknak, amik a csodáiról számoltak be. A Daily Mirror brit lap, ami a legolvasottabb volt abban az időben, 1913-ban egy teljes oldalon számolt be Smith tevékenységéről és a csodákról, amik általa történtek.¹⁰³ Az, hogy ilyen témát akkoriban leköszölt egy lap, nagyon szokatlannak számított, ugyanakkor egy jó lehetőség volt arra, hogy a pünkösdi mozgalom egyre ismertebbé váljon.

Smith szolgálatára tömegek tartottak igényt, és a növekvő ismeretség még több konfliktust jelentett számára, de ezek mind kimunkálták benne a hosszútávú és a napról napra erősebb bizalmat Isten felé.

Nem egy országban előfordult, hogy Wigglesworth odaérkezésére senki nem számított és alig ismerték őt. Másnap viszont már pár ezres tömeg felé szolgált, és a következő nap már csaknem tízezer emberről lehetett beszámolni, akik sokszor nem is fértek be a terembe, illetve a szabadtéren elhelyezett sátrak alá. Sokszor az utcáig kilógott a kigyózó sor, és ezek az emberek mind azt várták, hogy meggyógyítsa őket Isten, Wigglesworth-ön keresztül. Az Úr mindig megmutatta azt, hogy nem hiába küldte szolgáját pont abba az országba még akkor is, ha ez az első nap nemigen látszott meg.

¹⁰² Voltak akik Jézushoz értek és meggyógyultak és ez ugyan úgy Wigglesworthnál is előfordult, hogy egy gyógyítási összejövetelen aki hozzá ért az meggyógyult. Péter apostolhoz elvitték a kendőket, aki miután megáldotta azt és rátették a beteg testrésze, az meggyógyult. Smithnél is előfordultak hasonló csodák. Továbbá süketek, vakok, járni nem képes emberek gyógyultak meg általa.

¹⁰³ Az 1913. május 16.-án megjelent Daily Mirror címlapja Wigglesworthról itt megtekinthető: https://cab31b70-a-62cb3a1a-s-sites.googlegroups.com/site/theartistkeithlibrary/smith-wigglesworth/Smith-Wigglesworth-Article.jpg?attachauth=ANoY7creaRdHnVXrFfNQEgeQj3_wxmDENSwoiT8i9UGtllvhMUCSkysEvl2rtvpWEUGQxpT77ev7ze9AL5boju6Q0vn52N5p2pdxMPtBlz-m-TRThWOWt16XKY5nZ7u0tqY4xk-aKCtMlz6VrO4i6rd4VQlqkkcGMAhjfgY-1vCp9GzDDaWQK-Cp8Jx5qGwbaB-ZIBHLZwbj7IjrVg6eAmsomDQuwZclO3NfNaUyFjUH-K9y6iV0I2omM7171LQChGNh7Tx4LVLXakOT8q521VPHryEt6-lhg%3D%3D&attredirects=0 Utolsó letöltés: 2012. 11. 05. 1.32.

A következő helyekre tudott eljutni Wigglesworth:

Amerika: Kanada (Ottawa, Montreal, Toronto, Winnipeg) ; Usa: New York (Ossining, Rochester), Philadelphia, Los Angeles, Kalifornia (Oakland), Chicago, Cleveland, New Jersey (Newark). Los Angeles, Új-Mexikó.

Európai országok: Anglia, Írország, Skócia, Svájc, Svédország, Dánia, Norvégia, Franciaország, Olaszország. Európa más országaiba is szeretett volna eljutni, de az első világháború megakadályozta ebben. Európában kapta a legtöbb kritikát Smith.

Ezen felül Jeruzsálembe, Ausztráliába, Új-Zélandba, Indiába és Dél-Afrikába is elvitte Isten üzenetét.

Dolgozatomhoz csatolok egy mellékletet, ahol térképen jelölöm Wigglesworth szolgálatának helyeit, továbbá egyes országokhoz érdekes és izgalmas történetek is kapcsolódnak.

5. 2. Együttérzés embertársaival

Olykor több ezer imakérés is érkezett levél formájában Wigglesworthhoz címezve, és mikor ezeket elolvasta, nagyon sokszor sírt, mert együtt érzett embertársai iránt. Nemegyszer félbehagyta munkáját csak azért, hogy egy szükségben levőhöz elmenjen és imádkozzon érte.

Az is megtörtént, hogy Wigglesworth egy beszélgetést szakított meg azért, hogy közbenjáró imába kezdjen másokért, miközben az együttérzéstől folytak a könnyei, annyira kívánta azt, hogy akikért imádkozik, ők is megismerjék Istent. Voltak olyan személyek is, akik előítélettel voltak az elején Smith személyével kapcsolatban, de aki a személyiségének ezt az oldalát megismerte, annak egyből átértékelődött a véleménye róla.

Mikor szegénynegyedben prédikált, ahol sokan alig voltak felöltözve, ő sem vitte a kabátját, hanem a hallgatósággal együtt akarta érezni a hideget, ami által tudta, mikor hagyja abba beszédét, hogy ne fázzanak meg az emberek.¹⁰⁴

Wigglesworth hite nagyon megedződött, főleg miután hat éven¹⁰⁵ keresztül küzdött a vesekövekkel. Hetvenkét évesen nagy fájdalom kezdte el gyötörni a testét, ami imája hatására sem enyhült. Az orvos a röntgen segítségével veseköveket állapított meg, és a halál elkerüléséhez az egyetlen megoldást a műtétben látta. Smith azt mondta a doktornak, hogy csak Isten tudja őt meggyógyítani, majd hozzátette: *„Amíg élek, és nem érhet hozzám!”*¹⁰⁶ A vesekövek nagyon megpróbálták Smith hitét, és megnehezítették az életét. Lehet, hogy nem gondolta, hogy a műtét elutasítása ennyire nagy fájdalmakat fog neki okozni. Volt, mikor – veje elmondása szerint – éjszakánként a padlón fetrengett fájdalmában, de prédikáció közben is sokszor iszonyatos kínokat kellett átélnie, amit nem is titkolt el a gyülekezet elől. Nem egyszer előfordult, hogy beszéd közben elnézést kérve kiment a mellékhelyiségbe, hogy egy újabb kötől szabaduljon meg, vagy a fájdalom miatt pár percre félre vonult, majd újból folytatta prédikálását. Egyszer a gyülekezetnek ezt mondta: *„Nem értem Isten bánásmódját! Embereket gyógyít a szolgálatom által, mégis, miközben prédikálok nektek, a testemből távozó vesekövek pokoli fájdalmat okoznak.”*¹⁰⁷ Amiktől megszabadult, azokat a köveket egy kis üvegcsében tárolta, amit magával hordott istentiszteletekre is. Ezt büszkén mutogatta az embereknek, és mint örömhírt mondta el, hogy Isten eddig miktől szabadította meg őt. Sokszor miközben a betegekért imádkozott, és nagyobb-nál nagyobb csodák történtek, Wigglesworth iszonyatos fájdalmakat élt át, és az összejövetel végén az alsóneműje teljesen

¹⁰⁴ Hibbert, 65. o.

¹⁰⁵ Hibbert, 78. o.

¹⁰⁶ Frodsam: *Apostle of Faith*, 137. o. Idézi: Liardon, 251. o.

¹⁰⁷ Stormont, 110. o.

véres volt.¹⁰⁸ A kínjai ellenére sem mondott le embertársai sorsáról, hanem amit ők átéltek, azt részben ő is átélte fájdalmai által a pódiumon. Hat év szenvedés alatt több száz kő hagyta el a testét, és szervezete teljesen megtisztult.¹⁰⁹ Ezek után még nagyobb hite és bizodalma lett Istenben.

5. 3. Isten hiteles tanúja

Ahogy arról már volt szó, Smith Wigglesworth gyerekkorában elkezdte már a lélekmentést. Húszéves korában barátjával együtt rendszeresen böjtölt minden vasárnap, aminek az volt a célja, hogy legalább ötven embert vezessenek az Úrhoz, és az eredmény meg is látszott, mert *„nem is volt olyan vasárnap, amelyen ötvennél kevesebben tértek volna meg.”*¹¹⁰ Később feleségével imádkozott minden előző nap, hogy a rákövetkező vasárnap ötven ember fogadja be Jézust a szívébe. *„Úgy hitte: ott kell lennie (hirdetni a bűnbocsánatot), ahol a bűnösök vannak”*¹¹¹. Ez az odaszántsága a bűnösök felé elkísérte őt egész életében. Mindig figyelt Isten Lelkének a vezetésére.

Embertársai fele irgalmas volt, szeretettel tudott lenni irántuk, és meg tudta győzni az embereket bűneikről. Közvetlensége még inkább szimpatikussá és vonzóvá tette őt embertársai előtt, amire sok példa van. A házatól nem messze volt egy nagyobb park, ami az evangélista törzshelyének számított. Ide különösen szeretett kijönni levegőzni, gondolkodni, Igét olvasni, és szívesen beszélgetett az arra járó emberekkel. Erre a helyre sok lépcsőfok vezetett fel. *„Amikor látta, hogy az idősebbek felküzdi magukat az utolsó lépcsőfokon, kertelés nélkül megkérdezte őket: <„Felkészültél a halálra?”>*¹¹² Ez máris egy lehetőség volt, hogy Jézusról beszéljen. Ugyanazon a helyen olvasás közben felfigyelt egy házaspárra, hogy nem szóltak egymáshoz, sőt nagyon haragudtak egymásra, amit ki is fejeztek szemmel látható módon. Wigglesworth odahívta őket, majd leültette az egyiket a jobb oldalára, a másikat pedig a bal oldalára, és elkezdett velük beszélgetni. Kis idő múlva a házaspár egymásba karolva, boldogan ment el a helyszínről, pedig előtte – mint utólag kiderült – a válást fontolgatták.

Egyszer Wigglesworth így nyilatkozott a küldetéséről: *„...Az emberekért élek, mert ez a dolgom... Üzenetem van a menyből, amely nem hagyja őket olyan állapotban, mint amilyenben rájuk találtam.”*¹¹³

¹⁰⁸ Frodsham, 102. o.

¹⁰⁹ Hibbert, 78. –79. o.

¹¹⁰ Hibbert, 57. o.

¹¹¹ Stormont, 101. o.

¹¹² Stormont, 92. o.

¹¹³ Idézet: Faith That Prevails, 51. oldal, Utalás: Stormont, 91. o.

Egy délután ott állt a buszmegállóban és várt a tömegben. Mellette egy hölgy megpróbálta a kutyáját lerázni, hogy menjen haza, de nem sok sikerrel, végül a kutyájára kiabált, hogy most már takarodjon haza. Erre Wigglesworth hangosan megjegyezte: „Pontosan így kell bánni az ördöggel!”¹¹⁴

5. 4. Módszerei

Annak ellenére, hogy tömegek gyógyultak meg rajta keresztül, mégis ezt mondta: „Inkább szeretnék egyetlen embert az Úrhoz vezetni, mint tízezret gyógyultan látni. Legfontosabb célom az, hogy megnyerjem az embereket Krisztus számára.”¹¹⁵ Ezt a mondatát 1922-ben egy ausztrál újság címlapként hozta le.

Hat különböző módon hirdette Jézust az embereknek.¹¹⁶

1. Szolgálat az érdeklődők felé

Egy alkalommal, amikor elment a leedsi gyülekezetbe, a pásztor megkérte őt, hogy szolgáljon az érdeklődők felé. Ennek a szolgálatnak az volt célja, hogy az új tagok be tudjanak épülni a gyülekezeti életbe, és állandó tagokká váljanak, ami által tud növekedni egy közösség. Mivel Smith még ilyet nem tett előtte, nem vállalta a feladatot, ami miatt egy kissé szégyellte is magát. Három héten keresztül imádkozott ezzel kapcsolatban Istenhez, majd keresett megtéréssel kapcsolatos Igéket a Bibliában, és pár hét múlva felkereste a gyülekezet lelkészét, hogy mégis hajlana erre a megtisztelő feladatra.

2. Házhoz járás

Ma már a házhoz járás nem elterjedt, de Wigglesworth idejében voltak ilyen jellegű szolgálatok. Az Üdvhadsereg is elkezdett kidolgozni egy ilyen fajta programot, azonban ezt ő nem várta meg, hanem ment házról házra, és hirdette Jézus Krisztus feltámadását a lakóknak.

3. Szabadtéri prédikálás

Nem egyszer fordult elő az, hogy az utcai gyógyító összejövetel előtt prédikált az embereknek. Ilyenkor egy nagy zászlót lobogtatott, aminek az egyik oldalán az állt:

„Én vagyok az Úr, a te Istened” a másikon pedig: „Krisztus meghalt a mi bűneinkért.”¹¹⁷ Ez nagy feltűnést keltett, és nagyon sokan befogadták Jézust a szívükbe.

¹¹⁴ Liardon, 246. o. ; Frodsham, 56. o.

¹¹⁵ Stormont, 104. o.

¹¹⁶ A hat módszer megnevezése: Stormont, 45–50. o.

Olyanok is voltak, akik megtértek, majd ezután Wigglesworth imádkozott értük, és még a helyszínen meggyógyultak.

Azt soha nem értette, hogyan mondhatja valaki magát kereszténynek, ha az evangélizációs munkával szemben negatívan viszonyul.

4. Evangélizációs igehirdetés

Az elején a bradfordi gyülekezetben általában Polly prédikált, Wigglesworth pedig a megtérésbe imájába vezette bele azokat, akik még nem fogadták be Jézus a szívükbe. Nagyon együttérző szívvel végezte ezt a szolgálatot, és szeretetteljesen tudott viszonyulni az emberek felé. Ez volt sokszor az, ami meggyőzte a bűnösöket, és megtérésre indította őket. Az 1907-es Szentlélekben való megkeresztelkedés után Smith még hatékonyabban végezte ezt a szolgálatát. Ahogy idősödött, egyre nagyobb erővel szólta Isten beszédét.

5. Missziók

Habár Wigglesworth nem volt misszionárius, mégis támogatta ezt a szolgálatot anyagilag és imában is, illetve önkénteseket is toborzott. A kiadott könyveiből befolyt összeg teljes egészét különböző missziók költségeinek fedezésére használta föl, illetve imádkozott azokért kézzel, akik misszió előtt állnak, hogy sikeres legyen az út. Lányát, Alice-t is nagy örömmel engedte el misszionáriusnak. Bármilyen misszióról is esett szó, Smith Wigglesworth mindig lelkesedésbe tudott jönni ezek hallatán.

6. Egyéni bizonyágtevés

Az egyéni bizonyágtevés Wigglesworthnál nagyon színes volt. Nem félt, ha ki kellett állni az Ige mellett, sőt bátran hirdette az evangéliumot mindenkinek, aki útjába került. De fontos megjegyezni, hogy Wigglesworth ezt nem felelőtlenül tette, hanem józanul, és figyelt a Szentlélek vezetésére!

Mindennap szeretett volna valakit az Úrhoz vezetni, és kérte Istent, mutassa meg számára, hogy kinek beszéljen Jézusról. Egyszer egy lovaskocsi közeledett felé, ő pedig felpattant egy utas mellé, és elkezdett neki beszélni Jézusról, amit a férfi egyáltalán nem díjazott. Azonban a beszélgetés alatt a férfi elsírta magát, és még út közben befogadta Jézust a szívébe. Három hét múlva a férfi felesége hozta a hírt, hogy férje meghalt. A betegágyán azt mondta feleségének, hogy Isten megmentett egy fiatalemberen keresztül.¹¹⁸

¹¹⁷ Frodsham, 42. o.

¹¹⁸ Frodsham, 21–22. o.

Egy James Salter nevű író, aki egyben Wigglesworth barátja is volt, elmeséli, hogy egy délután felszállt vele egy zsúfolt buszra. Smith középre ment, és miután elővette Bibliáját, hangosan felolvasott abból az utasoknak, majd el is magyarázta, hogy az a rész miről szól. Ennek hatására Isten olyannyira megérintette a buszon ülő embereket, hogy sokan elkezdtek sírni. Ezek után Wigglesworth kézzel a kezével kezdett el imádkozni értük menet közben.¹¹⁹

5. 5. Wigglesworth szavai a pihenésről

Wigglesworth nagyon intenzíven, szinte megállás nélkül szolgált, és hívták különböző városokba, országokba, hogy gyülekezetekben prédikáljon. Olyan is előfordult, hogy napi három összejövetelt is tartott több napon keresztül. A nagy intenzitást megőrizte életének hátra lévő idejében is, és nagy erővel szolgált az Úrnak még 87 éves korában is. Amikor viszont kérdezték arról, milyen módszerrel pihen, azt felelte: *„Isten jelenlétében pihenek. Ez minden, amire szükségem van. A pihenés minden formáját szükségtelennek érzem, mivel állandó harcban állok az ördöggel.”*¹²⁰ Majd hozzáteszi: *„Minden más pihenés – az Úron kívül– nyílt támadási felületet jelenthet az ördög előtt.”*¹²¹

5. 6. Gyógyító szolgálata

Wigglesworth a nagy hite mellett a rajta keresztül megnyilvánult gyógyulásokról is híres. Egészen elképesztő, hogy a gyógyulásoknak milyen magas szintjét adta Isten rajta keresztül.

Sokszor hívta előre az istentiszteleten azokat, akiknek valami betegségük volt, hogy imádkozzon értük. Legyen az bármilyen nagy probléma, Isten gyógyítani fog – mondta bátran. Akik elkísérték Wigglesworthöt útjaira, azok arról számolnak be, hogy sokszor izgultak, nehogy valamilyen nagyon súlyos betegségben lévő ember menjen előre, mert lehet, hogy nem gyógyulna meg, illetve nehogy túlzásba vigye Smith a dolgokat.¹²² Erre ő csak ezt válaszolta: *„Istennel nem lehet túlzásba vinni. Tulajdonképpen az ember Vele soha nem tud elég messzire menni.”*¹²³ Továbbá úgy vélekedett, hogy *„Istennek mindegy, hogy egy fájó fogat kell meggyógyítania vagy egy halottat feltámasztania.”*¹²⁴ Egyszer azt mondta a gyülekezetnek, hogy ő most le fog menni a színpadról, és ahogy végigfut a széksorokat

¹¹⁹ Hibbert, 26. o.

¹²⁰ Hibbert, 71. o.

¹²¹ Hibbert, 71. o.

¹²² Hibbert, 79. o.

¹²³ Hibbert, 80. o.

¹²⁴ Hibbert, 65. o.

elválasztó folyosón, azok, akiknek betegségük van, érintsék meg, és meg fognak gyógyulni. Sajnos csak egy hölgy élt a lehetőséggel, de ő valóban meggyógyult.

Amikor Wigglesworth elment Dél-Afrikába szolgálni, egy nagytermetű hölgy jött ki imát kérni tőle. Az ima után megütötte a nőt, aki egyből visszaütött, és nem értette az evangélista bánásmódját. Másnap nyíltan bocsánatot akart kérni az egész gyülekezet előtt Smithtől, mert reggelre teljesen elmúlt minden fájdalma, és rájött, hogy Isten akarata volt az, ahogy a prédikátor járt el vele előző nap.¹²⁵

Smith egyik összejövételén arról beszélt, hogy már látja előre a gyógyító szolgálat egyre növekedő nehézségét. Ez mind a hitetlenség miatt van, ami lerombolja azt, hogy egy gyógyulás végbemenjen. E mögött ő nagy részben az orvostudomány fejlődését látja, minek következtében sokan a gyógyszerekre fogják bízni magukat, és így még nehezebb lesz felbuzdítani az emberek hitét az isteni gyógyulásra. Azt is mondta: *„Társadalmunkban már most olyan nagy a gyógyszerek szerepe, hogy az aszpirines üvegcsé lassan fontosabb lesz, mint a betegek megkenéséhez használt olaj.”*¹²⁶

Egyszer Angliában egy olyan segédpásztornál vacsorázott, akinek nem volt lába, és Smith teljes nyugodtsággal és természetesen ezt mondta neki: *„Holnap korán reggel menj el, és vedd egy új cipőt!”*¹²⁷ Aznap a segédpásztor csüggedten feküdt le, mert azt hitte, gúnyt űztek belőle, de Isten szólt hozzá: *„Tedd amit a szolgám mondott!”*¹²⁸ Az illető korán reggel el is ment, és ahogy a cipőt elé tették, hirtelen abban a pillanatban elkezdett formálódni egy új láb és egy új lábfej. Ugyanez a másik lábbal is megtörtént. Láb nélkül ment be, és egy óra múlva kijött egy pár egészséges lábbal, amin egy pár fekete színű, 39-es méretű cipő volt. Wigglesworthöt ez a csoda nem lepte meg, még csak nem is imádkozott ezért a pásztorért. Azt mondta, hogy ő ezt az eredményt várta, és *„Isten számára mindegy, hogy egy új tagot kell formálnia, vagy egy tönkrementet meggyógyítania.”*¹²⁹

¹²⁵ Stormont, George: *A man who walked with God*. Harrison House, LLC, 1989. 8-9. o

¹²⁶ Hibbert, 67. o.

¹²⁷ Hibbert, 30. o.

¹²⁸ Hibbert, 30. o.

¹²⁹ Hibbert, 31. o.

Összegzés

Wigglesworth nyolcvanéves pályafutása alatt tömegek jutottak üdvösségre sokaknak változott meg az élete, és nyerték el a Szentlelket, miután megkeresztelkedtek vízzel. Nehéz megmondani, hány ember gyógyult meg általa, mert amellet, hogy személyesen utazott el a világ más pontjaira gyógyítani, ezerszámra kapta a leveleket is, melyekben imakérések voltak, amit Smith nagyon szívesen teljesített. James Salter, Wigglesworth veje beszámol arról, hogy az *Egyre növekvő hit* című könyv¹³⁰ olvasása alatt sok olvasóban hit keletkezett, minek hatására visszanyerték egészségüket.

A gyógyító evangélista nemcsak a jelenben ért el nagy hatást, hanem maradandó értékeket tudott hátrahagyni, minek következtében *„halála után szolgálatának több gyümölcse lett nyilvánvalóvá, mint még életében.”*¹³¹ Még halála után is tömegszámra érkeztek hozzá a köszönő levelek.

Wigglesworth egészen egyedi szokásai új szint vittek a kereszténységbe, azon belül pedig a pünkösti mozgalomban. Akadtak olyanok, akik megpróbálták őt utánozni egyedülálló módszereiben, azonban ezek az emberek kudarcot vallottak, ugyanis a titok nem a formában, a látszatban rejlett, hanem az Istennel való szoros kapcsolatban és a személyes hitben.

Gyakran kijelentik, hogy olyan nagy kaliberű ember, mint Wigglesworth, egy generációban csak egy van, de ezzel pont ő nem értett egyet, sőt sohasem mondta, hogy ő más lenne, mint egy átlagember, mert mindaz, amije van, azt Isten adja. Azt állítja, hogy *„minden igazi Isten-gyermekének a saját munkaterületén éppen olyan – ha nem többet – kell Istentől kapnia, mint ő”*¹³².

Smith Wigglesworth élete továbbá egy jó példa arra, hogy bármilyen gondok is vannak saját életünkben, környezetünkben, nincsen olyan probléma, amit Isten ne tudna megoldani és ami felől ne mutatná meg nekünk a kiutat. Sőt, a hitünk ekkor edződik meg igazán, és jellemünk ilyenkor tud formálódni.

A „vízvezeték-szerelő-prédikátor” földi pályafutása ezenfelül *„bizonyíték arra, hogy a csodák kora nem ért véget az apostolok halálával, hanem mindaddig történni fognak, míg a céljukat be nem töltik.”*¹³³ Wigglesworth által megtörtént csodák saját maga szerint még csak a kezdet ahhoz képest, amit Isten még meg akar tenni az elragadtatás előtt.

¹³⁰ Wigglesworth 18 előadását valaki gyorsírással jegyezte le, és 1924-ben ezen a címen kiadták. Forrás: Smith Wigglesworth, *Út a dicsőségbe*, 16. o.

¹³¹ Hibbert, 4–5. o.

¹³² Hibbert, 63. o.

¹³³ Hibbert, 51.o.

A pünkösdi karizmatikus mozgalom ma

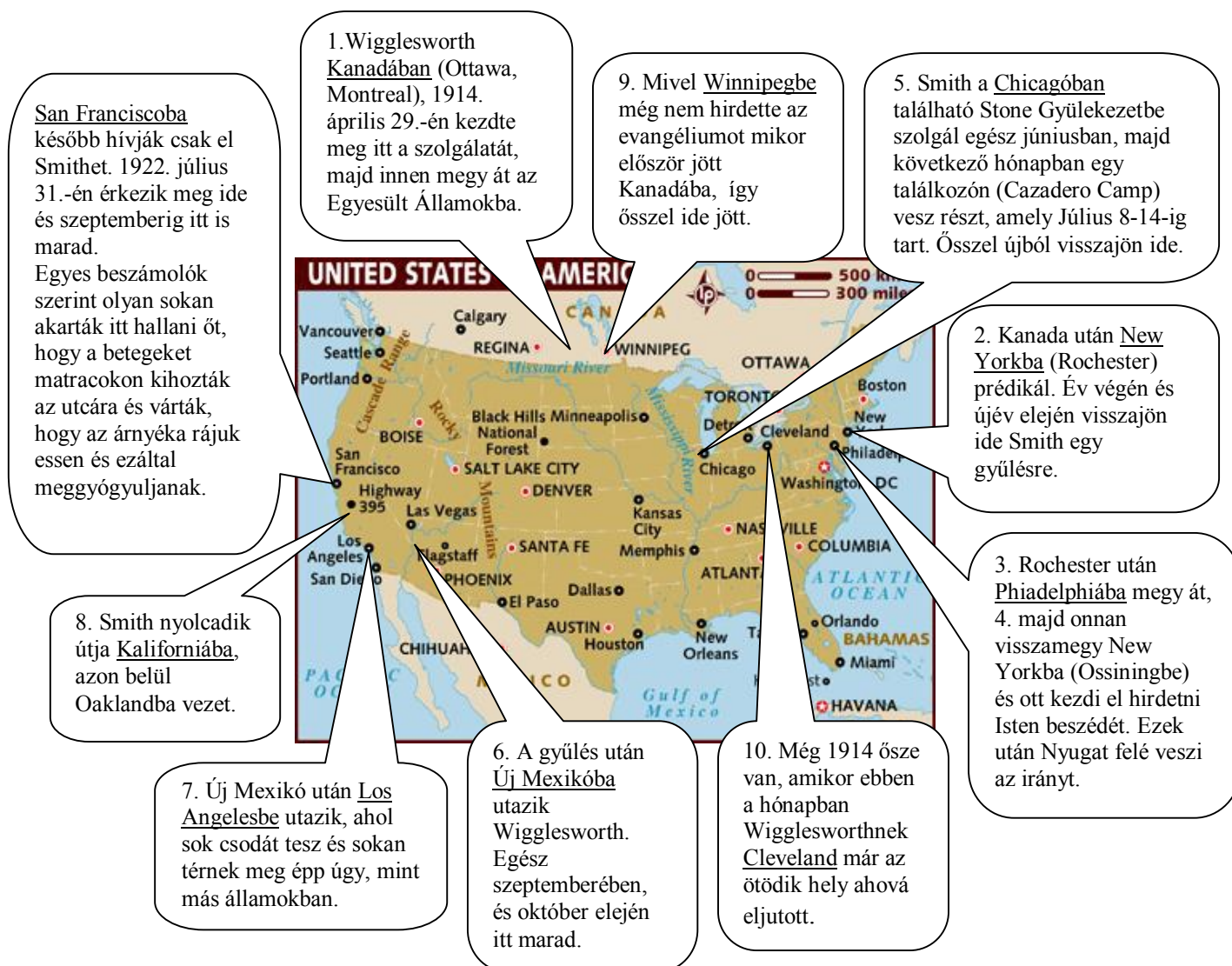
Az 1900-ban induló pünkösdi mozgalomból 1960-ra kinőtt a pünkösdi karizmatikus mozgalom, ami dinamikusan elkezdett növekedni. Vallásszociológusok felmérése szerint 1987-re a pünkösdisták az összkereszténység 21 százalékát tették ki és növekedése ma is folyamatos. Az 1975-85-ös évtizedben a növekedési rátája 157 százalékos volt, továbbá Latin-Amerikában óránként átlagosan 400-an csatlakoznak a mozgalomhoz. Dél-Koreában, ahol a 20. század elején nagyon kevés keresztény volt, 1992-re már a 12,5 millió főt érte el. De itt van Magyarországon a Németh Sándor által alapított Hit Gyülekezete, ami 1979-ben hét taggal indult és mára már közel fél százezres aktív tagsággal rendelkezik és több százezerre tehető azoknak a számuk, akik ebben a gyülekezetben tértek meg, vagy keresztkedtek meg vízzel.¹³⁴

¹³⁴ Adatok: Peter L. Berger *A globális kultúra négy arca, Európai szemle, 1988/2. 126-128.* ; George Barna és C. Peter Wagner vallásszociológusok felmérései, amit főként a *Charisma* című folyóiratban jelentek meg. Utalás: Ruff, 585. o.

Mellékletek¹³⁵

¹³⁵ The Ultimate Collection CD, Revival Library, The King's Centre, High St, 2011. , *Wigglesworth Timeline in Brief*; Frodsham Howard Stanley, *Hit apostola* – Smith Wigglesworth K.n., 58–61. o., 77–79. o., 88. o., (utalás: Újszövetség, Apostolok Cselekedete, 1. 15.) , Liardon Roberts, *A Hit emberei*, Hit Gyülekezete, 1996, 238. o., Hibbert Albert, *Egy Isten szíve szerint való ember* (Smith Wigglesworth). Missionsdienst „Sonnenstrahlen” Kiadó, 1983., 51. o.

1. Smith Wigglesworth amerikai szolgálata időrendben (1914. április 28.-tól 1915. januárig):

2. Európai országok, ahol Wigglesworth szolgált (1872-1947-ig.):

Anglia: Mivel ez volt a szülőhazája, itt kezdte a szolgálatát és főként itt tevékenykedett élete első szakaszában és az utolsó évtizedében. Tömegszámra kapta a segélykérő leveleket honfitársaitól és így nagyon sok városba elment segíteni a szükségben levőknek. Egyszer V. György brit király megbetegedett és eljutott hozzá egy zsebkenő, ami felett Smith imádkozott. A válasz egy köszönő levél volt az uralkodótól.

Írország: Három héten át 1912 december végétől, vagy 1913 január elejétől körülbelül három hétig egy gyűlésen vesz részt itt, majd ebben a hónapban átmegy Dél-Walesbe is egy másik találkozóra.

Franciaország: 1920-ban (Svájc után) ide vitte el Istennek az üzenetét Wigglesworth. Öt év múlva, 1925. decemberétől, egészen a következő év februárjáig itt tartózkodott.

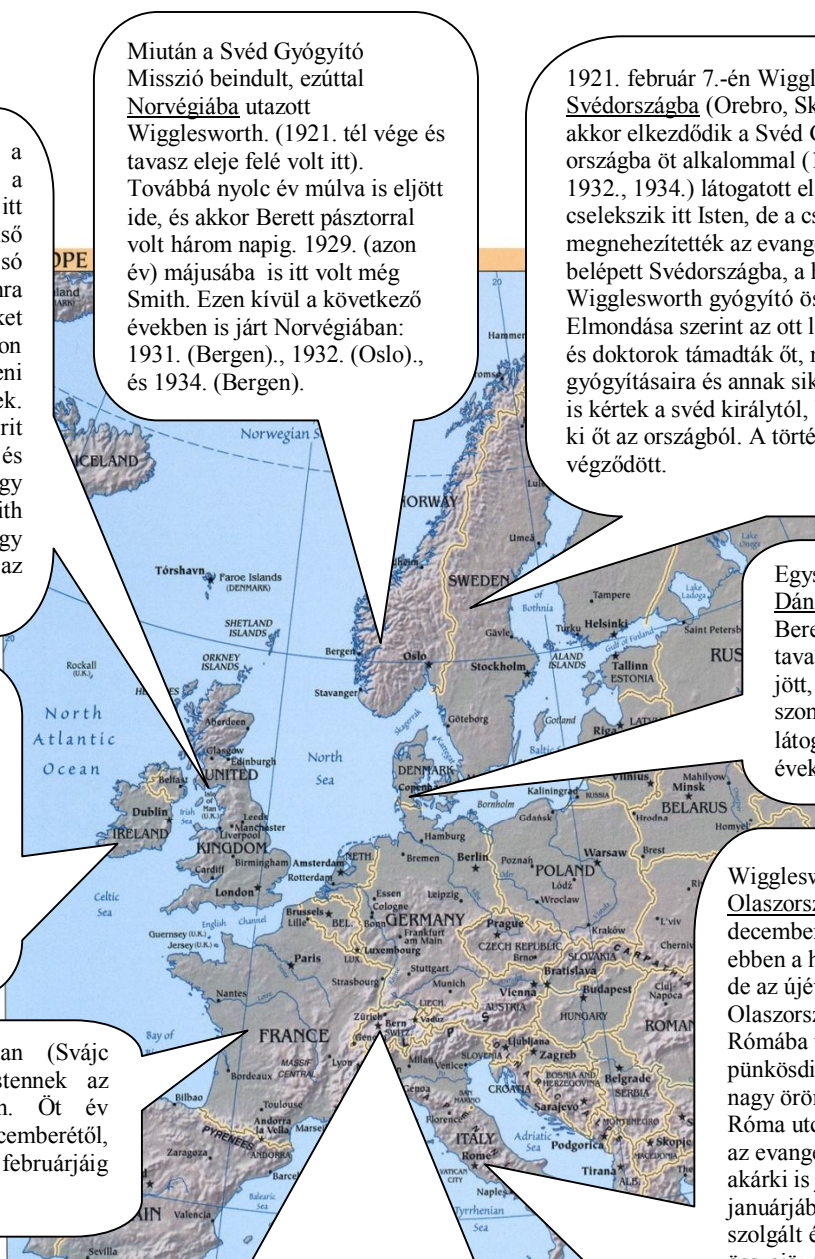
Nagyon izgalmas események történtek Svájcban és összesen hat alkalommal szolgált itt Wigglesworth. Első szolgálata 1920. január 31.-től március 22.-ig tartott. Nagyon sok városba ellátogatott; (ilyen például: Bern, Thun, Vaud, Basel, Zurich, St. Gallen...). Még ez év augusztusában újból visszatért Svájcba, azokba a városokba, ahol már volt, illetve újabb városokat is felkeresett. Egy hónap híján fél évet töltött itt. Kétszer be is börtönözték őt, de mindig megúsza épségben. 1928.-i látogatásán sok újság írt a gyógyulásokról, még hozzá olyanokról, hogy vakok kapták vissza látásukat, volt akiknek Isten új szemet adott, továbbá süketek meggyógyultak, rákos daganatok szűntek meg, szemmel látható bőrbetegségek tűntek el, a sánták ugrálni kezdtek, s mi több, nagyon sok lelki és elme betegségekben szenvedő ember lett teljesen egészséges...

Miután a Svéd Gyógyító Misszió beindult, ezúttal Norvégiába utazott Wigglesworth. (1921. tél vége és tavasz eleje felé volt itt). Továbbá nyolc év múlva is eljött ide, és akkor Berett pásztorral volt három napig. 1929. (azon év) májusába is itt volt még Smith. Ezen kívül a következő években is járt Norvégiában: 1931. (Bergen), 1932. (Oslo), és 1934. (Bergen).

1921. február 7.-én Wigglesworth először megy Svédországba (Orebro, Skofde, Stockholm) és akkor elkezdődik a Svéd Gyógyító Misszió. Az országba öt alkalommal (1921., 1929., 1931., 1932., 1934.) látogatott el. Nagyon nagy csodákat cselekszik itt Isten, de a csodák előtt mindig megnehezítették az evangélista dolgát. Ahogy belépett Svédországba, a hatóság értesült Wigglesworth gyógyító összejöveteli szándékáról. Elmondása szerint az ott lévő evangélikus egyház és doktorok támadták őt, mert féltékenyek voltak gyógyításaira és annak sikereire. Külön kihallgatást is kértek a svéd királytól, V. Oszkártól, hogy tiltsák ki őt az országból. A történet azonban jól végződött.

Egyszer volt Wigglesworth Dániába (Koppenhágába) Berett pásztorral, 1921. tavaszán. Többet ide nem is jött, hanem e helyett a szomszédos országokat látogatta inkább az 1930-as évek fele.

Wigglesworth három hónapig volt Olaszországban. 1925 decemberében jött, azonban még ebben a hónapban elment Svájcba, de az újévet már újból Olaszországba, azon belül pedig Rómába tölthette. Itt volt egy pünkösdi istentiszteleti hely, ahová nagy örömmel járt le prédikálni. Róma utcáin se szégyellte hirdetni az evangéliumot a bűnösöknek, akárki is jött vele szembe. 1926. év januárjában a Salter házaspárral szolgált és különféle összejöveleket tartottak (Rómában). Az ott tartózkodás alatt Wigglesworth elhatározta, hogy megnézi a katakombákat másokkal együtt. Ez idő alatt egy fiatal pap próbálkozott, hogy Smithet katolikus vallásra térítse...

2.1. Wigglesworth átélt „kalandjai” európai országokban:

Svájc: Wigglesworthöt egy napot sem töltött a börtönben, mert még aznap este kiengedték. Az ott dolgozó tiszt ezt mondta: „*Én sem találok önben semmilyen bűnt. Nagy áldást hozott ránk, Svájciakra és elmehet.*”¹³⁶ Wigglesworth nem hagyta annyiban a helyzetet és ezt válaszolta az ottaniakhoz: „*Nem! Egy feltétellel megyek csak el: ha a jelenlevő összes rendőr letérdel, és én imádkozom magukért.*”¹³⁷

Amikor egy másik alkalommal Smith összejövetelt tartott Neuchatelben, ellátogatott egy fogorvos a gyógyító összejövetelre. Eredeti szándéka az volt, hogy a nyilvánosság előtt lebuktassa Wigglesworthöt, hogy minek beszél a gyógyulásról, ha ő magának műfogsora van. Az összejövetel végén megkérte a prédikátort hogy nyissa ki a száját, és megdöbbenően csodálkozott az igazi fogakon. Később bevallotta a fogorvos, hogy életébe nem látott még ilyen tökéletes fogsort, mint amelyet akkor. Ez 1941-be volt, amikor Wigglesworth már 82.-ik évét járta.

Ugyan itt Svájcban két rendőr le akarta tartóztatni Wigglesworth-öt, ugyanis engedély nélkül gyógyított. A szállás helyén keresték őt annál a barátjánál, akinél megszállt. Azonban ő nem volt ott és a barát nyitott ajtót a két rendőrnek. Ekkor megkérte őket, hogy még mielőtt letartóztatnák Smith-et, hadd mutathasson meg valamit. A férfi egy nő lakásához vezette a két rendőrt, akiknek ismerős volt a ház, ugyanis itt lakott az a hölgy, akit többször őrizetbe kellett venniük a részegen elkövetett rendbontás miatt. Most azonban nagy meglepetésükre teljesen józan állapotba volt a nő. El is mondta a bizonyosságát a rendőröknek, hogy megtért, majd miután Wigglesworth imádkozott érte teljesen eltűnt a két szörnyű sebe a testéről és megszabadult az alkoholizmusból is. A két rendőr nagyot csodálkoztak és csak ennyit mondtak erre: „*Hát ezt csinálják utána az orvosok*”¹³⁸; majd sarkon fordultak és többet nem is mentek arrafelé.

Olaszország: ...a fiatal pap kísérőként ment a katakombák bemutatására. A pap egész végig csak Wigglesworthöz beszélt ezekkel a szavakkal: „*Önből jó katolikus lenne. Önnek katolikusnak kell lennie!*” „*Ő pedig ezt felelte: Én katolikus vagyok, de nem római katolikus.*

¹³⁶ Frodsham, 78. o.

¹³⁷ Idézet: Frodsham, Smith Wigglesworth *Apostle of faith*, 102–103. o. Utalás: Liardon, 248. o.

¹³⁸ Frodsham, 77. o.

Egészen a túra végéig folytatta propagandáját”¹³⁹. Ahogy felértek a felszínre és elhagyták a katakombákat, ezúttal Wigglesworth szólalt meg és ezt mondta a papnak: „*Nos, önből pedig jó keresztyény lenne, ha megtérne. Térdeljen le itt a földre és én kérem Istent, hogy vezesse Önt megtérésre.*”¹⁴⁰ A pap meglepően, könnyes szemmel fogadta Smith szavait, aki imádkozott Istenhez, hogy mentse meg ezt a lelket. („*Az ima végén a pap megcsókolta a kezét és Wigglesworth alig tudta kiszabadítani a kezét a forró csókokból.*”¹⁴¹)¹⁴²

Svédország: Miután V. Oszkár Király gyermekgondozója elment Smith gyógyító összejövételére, csodálatos módon meggyógyult a lába, így az uralkodó közelebbről megismerhette ki ez a Wigglesworth valójában. Azt tanácsolta, hogy ha elmegy az országból, akkor később visszajöhet, abban a reményben, hogy addigra lecsillapodnak rosszakarói. A pünkösdisták ezt követően elmentek a rendőrségre, ahol engedélyt kértek arra, hogy engedjenek meg Wigglesworthnek pünkösdi hétfőjén egy gyógyító összejövételt. A hatóság elfogadta az ötletet egy feltétellel, ha nem teszi rá senkire a kezét. A rendezvény egy parkban került végül megrendezésre, ahol több mint ezer ember várta a csodát. Az evangélista kérte Istent, mutassa meg neki hogyan bánjon ennyi emberrel, majd az ima után a tömeghez szólt, hogy akinek szüksége van gyógyulásra, az tegye a kezét a beteg testrészére és az ima után Isten meggyógyítja azt. Azon a helyen, abban az órában százak vették át a gyógyulást, és Isten megmutatta, hogy bármi is történjék, Övé az utolsó szó!¹⁴³ Orebroban is volt egy nagyon csodálatos összejövetel és meséli Wigglesworth, hogy milyen jó volt látni három héten keresztül tömeges gyógyulásokat: Vakok kezdtek el látni, süketek hallani, tüdőbajokból meggyógyultak sokan...¹⁴⁴

Norvégia: Amikor itt járt, akkor Isten hatalmas csodákat tudott tenni Wigglesworthön keresztül. Az épület, ahol az összejövetel volt zsúfolásig megtelt emberekkel, sőt az utcán tolókkocsiban ülő rokkant emberek ültek, akik gyógyulásra vártak. Az utcán nagy kiabálások hallatszottak, miután Wigglesworth imádkozott a betegekért és azok meggyógyultak. Ekkorra már olyan nagy tömeg gyűlt össze, hogy a rendőrség se tudta kezelni a helyzetet. Smith már prédikálásba kezdett, amikor egyszer csak annyira leszállt Istennek az ereje, hogy a teremben mindenki egyszerre elkezdett könyörögni Istenhez.¹⁴⁵

¹³⁹ Frodsham, 88. o.

¹⁴⁰ Frodsham, 88. o.

¹⁴¹ Frodsham, 88. o.

¹⁴² Frodsham, 77–78. o., 88. o.

¹⁴³ Frodsham, 59. o.

¹⁴⁴ Frodsham, 79. o.

¹⁴⁵ Frodsham, 59–60. o.

3. Wigglesworth szolgálata a világ más pontjain:

Miután 1926-ban Indiában csoda összeövetelt tartott Wigglesworth, ugyan ezen év májusában rögtön Jeruzsálembé utazott és két hónapot itt töltött. Először senki sem tudta hogy ki ő, de pár nappal később már az Olajfák hegyén szolgált az emberek felé. Sokan megtértek, meggyógyultak és körülbelül annyian töltöttek be Szentlélekkel, mint amennyien pünkösdkor, amikor a Lélek kitöltetett 120 emberre az 1. század elején a Biblia beszámolója szerint. Az alkalom sikere miatt a Jeruzsálem-Haifa vasút indulást későbbre át kellett tenni. Továbbá részt vett egy Sion College nevezetű találkozón május 28.-án. Ezek után Egyiptom felé vette az irányt, ahol útközben sok embernek beszélt Jézusról.

Dél-Afrika: Cape Townba szolgált Wigglesworth, ahová 1936. október 26.-án érkezett és kilenc nap múlva, november 3.-án hagyta el a várost azért, hogy Wynbergbe menjen. Decemberben az Apostoli Gyülekezeti Konferencián vesz részt Cape Townba. 1937 januárban Witbankba megy, majd el is hagyja Afrikát és márciusba már Prestonban, Angliában van.

India: Indián belül Ceylonba (ez a mostani Sri Lankán van) szolgált Wigglesworth 1926. februárjától Isten nagyon megáldotta itt a prédikálását. Elmondása szerint volt, mikor 50 fokos melegbe minden este 500 emberért imádkoztak a tolmáccsal együtt. Colomboban történt, hogy több ezer ember nem is jutott be a terembe, hogy hallgassák őt, így azok kinn maradtak. Amikor kiment Wigglesworth, akkor akik csak hozzá értek meggyógyultak, sőt voltak, akikre csupán csak rávetült Smith árnyéka, és ennek következtében azonnal meggyógyultak.

Ausztrália: 1922. február 16.-án Melbournebe kezdte meg a tevékenységét. Egyes források szerint itt részt vesz egy tíz napos találkozón. Ellátogat még Adelaide-be. Ballaratba, Sydneybe, Geelongba, Parkesba és májusban innét megy tovább Új Zélandba. Öt évvel később még utoljára eljön Ausztráliába és 1927 februárjától, egészen tavaszig itt tartózkodik.

Új-Zéland: Sok sikeres összeövetel volt itt a beszámolók alapján. Az érdekes az volt, hogy itt csak egy ember tért meg, aki ez után elkezdte hirdetni az evangéliumot. Ennek hatására pár hónap alatt ezek tért meg Istenhez és azok meg is gyógyultak és megkeresztelkedtek Szentlélekben. Wellingtonban egy 2000 fős gyülekezet alakult ennek eredményeként.

3.1. Egy új-zélandi beszámoló Wigglesworth útjáról:

Új-Zéland: Egy speciális összejövetelen tizenegy kiváló keresztény gyűlt össze, hogy imaalkalmat tartsanak. Mindenki egyesével kezdett el imádkozni, majd végül a vendégevangélista (Smith) szólt az Úrhoz és könyörgött az országért. Az imája alatt Isten jelenléte annyira erősen betöltötte a termet, hogy mindenkinek ki kellett egyenként mennie a helyiségből, ugyanis Wigglesworth-ön kívül senki nem tudott megállni abban a szent atmoszférában. Amikor egy lelkész hallott erről, elhatározta, hogy ellátogat egy ilyen szűkkörű összejövetelre, ahol majd fogja hallani személyesen Smith-et imádkozni. Eltökélte magában: *„ha bárki más távozik is onnan, ő aztán nem fog.”*¹⁴⁶ El is érkezett a „bizonyítás” ideje, hogy a fogadalmát betartsa. Ahogy Wigglesworth felemelt hangon kezdett el könyörögni, Istennek a jelenléte szintén úgy leszállt, hogy a bent imádkozók sorban hagyták el a termet. Végül már csak az a lelkész maradt, aki az elején megfogadta, hogy bent fog maradni bármi is történjen. A esetet így meséli el: *„Megnyíltak lelkem zsilipjei, és könnyek özönét ontva ellenállhatatlan nagy zokogás vett erőt rajtam. Tudtam: vagy távozok Isten jelenlétéből, vagy ott helyben meghalok. Egyedül Wigglesworth maradt ott abban az atmoszférában, amelyben levegőt alig lehetett venni.”*¹⁴⁷

¹⁴⁶ Stormont, 77.o.

¹⁴⁷ Idézet: Roberts; Utalás: Stormont;

Felhasznált irodalom

Könyvek:

Conner, Kevin J.: *A keresztény hit alapjai*. Frontvonal Alapítvány, Budapest 2003, 125. o.

Fordsham, Stanley Horward: *A hit apostola* k. n., h. n., 1994. (*The apostle of faith*)

Hibbert, Albert: *Egy Isten szíve szerint való ember* (Smith Wigglesworth). Missionsdienst „Sonnenstrahlen” Kiadó, 1983.

Hibbert, Albert: *The secret of his power* (Smith Wigglesworth). Harrison House, LLC kiadó, 1993.

Liardon, Roberts: *A hit emberei*, Hit Gyülekezete, 1996.

Ruff Tibor: *Az újprotestáns mozgalmak zsidóságképe*. In.: *Küzdelem az igazságért*. Szerk.: Karsai László és Molnár Judit, MAZSIHISZ, Budapest, 2002.

Smith Wigglesworth The Ultimate Collection CD. Tony Cauchi, Revival Library, The KIng's Centre, High St., Bishop Waltham, Hants, UK. 2011.

Letters. In: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection CD*. Tony Cauchi, Revival Library, The KIng's Centre, High St., 2011.

Reports. In: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection CD*. Tony Cauchi, Revival Library, The KIng's Centre, High St., 2011.

Sermons. In: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection CD*. Tony Cauchi, Revival Library, The KIng's Centre, High St., 2011.

Timeline. In: *Smith Wigglesworth The Ultimate Collection CD*. Tony Cauchi, Revival Library, The KIng's Centre, High St., 2011.

Stormont, George: *Wigglesworth – Egy ember aki Istennel járt*. Amana kiadó, Bp. 2002.

The new international dictionary of pentecostal and charismatic movements. (revised and expanded edition) (Ed. Burgess, Stanley M. – Van Der Maas, Eduard M.). Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2003.

Wigglesworth, Smith: *Út a dicsőségbe*, Hit Gyülekezete, Budapest, 1995.

Wigglesworth, Smith: *A hitről*, Amana7, Budapest, 2009.

Internet források:

Stormont, George: *A man who walked with God*. Harrison House, LLC , Tulsa, Oklahoma, 1989. http://www.amazon.com/Smith-Wigglesworth-Walked-Living-Classics/dp/1577949757#reader_1577949757 Utolsó letöltés: 2012 10. 25. 16.47.

A pünkösdi szemléletről és mozgalomról. <http://abrahamgyermekai.hupont.hu/38/a-punkosdi-karizmatikus-szemleletrol-es-mozgalomrol> Utolsó letöltés: 2012. 10. 30. 16.35

Healing and Revival: Apostle Of Faith. <http://www.jonasclark.com/revival-history/smith-wigglesworth-the-apostle-faith.html> Utolsó letöltés: 2012 10. 12. 21.23.

Lit4ever ministry – *prophecy, revival, healing* (Örökké világító szolgálat – prófécia, újjáéledés, gyógyulás), <http://www.lit4ever.org/smith.html> Utolsó letöltés: 2012. 07. 23. 15. 02.

Smith Wigglesworth tanítása: „*I am the Lord that healeth thee*” (Én vagyok az Úr aki meggyógyítlak) <http://lit4ever.org/revivalforum/index.php?topic=134.0> Utolsó letöltés: 2012. 10. 27. 12.34.

Hiteles Történetek (Smith Wigglesworth élete)

<http://www.vargamakai.com/smithwigglesworth.html> Utolsó letöltés: 2012. 08. 23. 12.30.